

PĂRINȚII SUNT SINGURII SFINȚI, PE CARE ÎI PUTEM ÎMBRĂȚIȘA !

Vasile TODI

Ard mistuindu-se într-o perpetuă neodihnă existențială. Ard și ne așteaptă mereu, cu iubirea lor nevârstnică, la poarta casei, pipăindu-ne hainele, din dorința de a scutura, protectori, chiar și o floare de cireș coborâtă pe gulerul cămășii, vătămătoare parcă, pentru siguranța noastră, ascultându-ne cu luare-aminte gândurile și poftindu-ne fără vorbe, să ne lăsăm toropiți de dragostea lor molcomă și desfătătoare. Bunii noștri părinți!

Privindu-i, așezați pe banca din dreptul casei, ca doi luceferi osteniți de drum pe bolta vieții, ne gândim, copii fiind, că părintele Arsenie Boca, observa că „Tatăl nostru” e pe jumătate o rugăciune a copiilor către părinte. E rugăciunea și cererea pe care orice copil i-ar putea-o face tatălui său. Parafrazându-l pe veneratul Părinte, voi spune că singura bucurie ce nu dezamăgește dintre dezamăgitoarele bucurii ale oamenilor, e aceea de a ține la piept pe părintele tău, îmbujorat la față de un sânge, care să fie al tău și care, doar îngânându-ți numele,

să te faci să mai descoperi o dată, duioșia pierdută a prunciei.

Întrebat fiind, care sunt datoriile copiilor față de părinți, după învățătura Sfintei Scripturi, Ava Cleopa, spunea: „Să se supună părinților, să asculte învățăturile părinților, să îngrijească pe părinții lor, să cinstească și să veselească inima lor, căci copiii ascultători vor fi binecuvântați. Nu vi se pare că aceste sfaturi sunt pietrele cele dintâi ale drumului ce duce spre Poarta Raiului?”

Părinții, sunt singurii sfinți, pe care îi putem îmbrățișa!

Romanța nemuritoare și autorul ei uitat

Frumoasa mea cu ochii verzi...

Cincinat PAVELESCU

*Frumoasa mea cu ochii verzi
Ca două mistice smaralde,
Te duci spre alte țări mai calde
Melancolia să ți-o pierzi !*

*Dar, dacă vrei să mă dezmierzi,
Mai fă o dată să mă scalde
Priviri din ochii tăi cei verzi
Ca două mistice smaralde !*

*Veni-vor mulți să-ți spuie-n versuri
Că te iubesc, și cum, și cât:
Vor spune-o mai frumos ca mine,
Dar nu te vor iubi atât.*

LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

De vii dinspre Badea Cârțan spre Cetate, imediat în spatele fântânii punctelor cardinale, se înalță un complex de clădiri, dominat de o biserică. Este Complexul evanghelic. Abia o dată cu începutul veacului al XIX-lea, coloniști necatolici obțin autorizația de a se stabili în Banat. Evanghelicii sunt în această situație. În anul 1828, cu prilejul unei licitații de terenuri libere în cartierul Cetate, comunitatea cultului evanghelic cumpără, pentru suma de 781 de florini și 10 creștari vienezi, trei terenuri unde se vor construi cele trei clădiri enunțate în titlu. Prima, în ordine cronologică, a fost casa parohială (cea din stânga bisericii, cum privești), ridicată în anul 1831. După planurile arhitectului Anton Schmidt se ridică biserica - în stilul neoclasicului - între anii 1837-1839. Turnul de azi datează din anul 1902. În dreapta

Timișoara - Cetate în vremea imperială

bisericii, cum privești, se ridică în anul 1848 o clădire cu două etaje pentru o școală medie evanghelică. Povestea școlii pentru copiii de religie evanghelică este ceva mai veche, în anul 1825, în curtea casei parohiale exista o mică clădire (o vedem și azi acoperită de iederă), în care funcționa o școală evanghelică de băieți.

Din 1859, se adaugă și o școală de fete. Din 1853, clădirea noii școli este cumpărată de familia Bursuder. În condițiile în care primăria a subvenționat toate școlile confesionale, acestea s-au deschis imediat.

În anul 1869, atunci când s-a înființat învățământul de stat, subvențiile Primăriei s-au dus într-acolo. Școlile confesionale care nu au putut fi susținute de confesiunea respectivă s-au desființat. Așa și cu școala evanghelică. Până în anul 1890, biserica și casa parohială erau comune cu reformații, apoi cultele s-au despărțit, aici rămânând doar evanghelicii. Vă invit acum într-una din aceste zile, călduroase încă,

la o mică plimbare: intrați vă rog pe poarta casei parohiale și admirați poarta, scara de lemn, balustrada dar - mai ales - clădirea din curte, lipită de biserică și imaginați-vă cum era plină de larma copiilor. Un colț romantic dintr-o Timișoara de mult apusă.

Foaia Arhiepiscopiei Aradului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

CONSĂTUIREA PROFESORILOR DE RELIGIE DIN ARHIEPISCOPIA ARADULUI

Cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscop al Aradului, aula Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad a găzduit, în ziua de 21 februarie 2015, o sesiune specială de consfătuire a profesorilor de religie în care s-au dezbătut recentele hotărâri ale forurilor superioare cu privire la predarea acestei discipline în școlile de stat din România. La prezidiul manifestării s-au aflat, alături de Chiriarh, din partea centrului eparhial: Preacuviosul Arhim. Dr. Teofan Mada – vicar administrativ, Preacuviosul Protos. Dr. Iustin Popovici – consilier cultural și Preacucernicul Diac. Florin Sirca, Inspector de specialitate în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Arad.

După rostirea rugăciunii, părintele inspector, Prof. Florin Sirca, a salutat prezența Arhiepiscopului și a colaboratorilor săi la această întrunire, precum și cea a colegilor profesori, prezenți aproape în totalitate. În continuare, acesta a prezentat agenda de discuții programată. Astfel, la primul punct au fost evidențiate ultimele Hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Prima este cea privitoare la înființarea Asociației Părinților pentru Ora de Religie (APOR). S-a făcut recomandarea ca profesorii să fie pregătiți, împreună și cu părinții care doresc să se alăture acestui demers, pentru viitoarele cereri de adeziune ce vor fi transmise de la membrii fondatori de la București. A doua se referă la necesitatea încheierii de parteneriate între parohii și școlile arondate acestora, precucernicii părinți parohi urmând a fi informați

de către Centrul eparhial cu documentele legale necesare ce trebuie avute în vedere. O a treia se referă la noua apariție editorială, suplimentul lunar *Lumina Educației*, care apare împreună cu *Ziarul Lumina*, aceasta fiind o platformă de informare și de prezentare a diferitelor acțiuni care se desfășoară în școli prin ora de religie. S-a menționat prezența a două cadre didactice din Arhiepiscopia Aradului care au trimis deja materiale pentru acest supliment, astfel că toți cei interesați pot transmite pe adresa de email a ziarului astfel de contribuții. Ultima Hotărâre

face trimitere la Decizia Curții Constituționale a României cu privire la ora de religie. În lumina ultimei adrese a Ministerului Educației, profesorii sunt îndemnați să colaboreze cu preoții din parohii pentru ca acțiunea de mobilizare a părinților, pentru completarea formularului pregătit de Patriarhia Română, să se desfășoare cât mai eficient.

Părintele consilier Iustin Popovici a completat cele prezentate anterior, subliniind acțiunea

de mediere a relației dintre parohii și școli, prin implicarea preoților care vor fi încunoștiințați despre aceste aspecte la proxima întâlnire. În sprijinul profesorilor au fost postate pe site-ul Arhiepiscopiei o serie de documente, de interes pentru buna desfășurare a relației dintre centrul eparhial și profesorii de religie. De asemenea, au fost exprimate mulțumiri pentru implicarea mai multor profesori la editarea materialelor pentru publicațiile locale. A fost lansat și un apel pentru achiziționarea restului de caiete pentru clasele 0 și I.

Părintele vicar Teofan Mada a arătat, la rândul său, că „acesta este un moment al provocării și al solidarității. Așa cum se arată și în mesajul sinodal noi va trebui să înființăm un mecanism de colaborare instituțională între parohii și școli. Ca mesaj de final vă îndemn să fiți pedagogi ai iubirii ca să avem un ethos de părinte față de elevii noștri”.

La partea finală, de discuții, mai mulți profesori și-au exprimat părerile vis a vis de această situație, toți îndemnând pentru intensificarea rugăciunii către Dumnezeu pentru întărirea credinței în sufletele tuturor, aceasta fiind unul dintre pilonii de rezistență ai neamului nostru.

La final, ÎPS Arhiepiscop Timotei a reamintit câteva aspecte interesante, din trecut, în legătură cu relația dintre Biserică și școala românească, îndemnând la o bună colaborare între parohii, profesorii de religie și instituțiile unde aceștia activează, tocmai pentru responsabilitatea majoră pe care o avem față de acest neam.

CAMPANIA DE DONARE DE SÂNGE – ARAD

Campania „Donează sânge, salvează o viață!” inițiată de Patriarhia Română continuă cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei în Arhiepiscopia Aradului. La doar o săptămână de la prima zi de campanie la Arad, „oastea cea de Hristos iubitoare” se alătură Bisericii noastre dreptmăritoare, în semn de solidaritate față de cei aflați în suferință. Joi 19 februarie 2015, 40 de militari de la Unitatea Militară 01249 Arad, îndemnați și coordonați de P.C. preot militar Adrian David, s-au prezentat la Centrul de Transfuzie Sanguină din Arad pentru a dona sânge. În perioada următoare, preoții din Arhiepiscopia Aradului vor promova campania de donare de sânge în parohiile unde slujesc, aceasta fiind o activitate socio-medicală care se înscrie în contextul declarării anului 2015 de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române – Anul omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi și Anul comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori de suflete din eparhii. Pentru a ține treaz sentimentul solidarității dintre oameni, se dorește promovarea continuă a acestui program și implicarea în mod continuu a cât mai multor donatori.

COMEMORAREA COMPOZITORULUI EMIL MONȚIA (1882-1965) ÎN PAROHIA ȘIRIA

Duminică, 22 februarie 2015 (a Izgonirii lui Adam din Rai), Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din Parohia Șiria. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în biserică cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”. La momentul rânduit, chiriarhul, în cadrul cuvântului de învățătură cu titlul „Rânduiala Sfântului și Marelui Post”, și pe baza citirilor scripturistice (Rom. 13-14; Matei 6), dezvoltă modul în care s-a ținut de către creștini de la început și cum trebuie respectat până astăzi întru smerenie, fără mândria de a fi împlinit ceea ce fiecare e îndatorat a face, stăruind în faptele bune și de folos semenilor. În această legătură s-a făcut, potrivit recomandărilor Sfântului Sinod, apelul de a se participa la campania „Donează sânge, salvează o viață”, ca a contribuției la parteneriatul bisericesc cu Sectorul de asistență socială, așa cum ne amintește anul curent dedicat misiunii parohiei și mănăstirii astăzi, bine știind că perioada Triodului este și una de intensă activitate misionară la nivel parohial și mănăstiresc, în localitate înregistrându-se o conlucrare rodnică între enorie și așezământul monahal învecinat de la Feredeșu, a adăugat chiriarhul.

La finalul Sfintei Liturghii, în prezența autorităților locale și a preoților din vecinătate, s-a săvârșit slujba parastasului la împlinirea a 50 de ani de la trecerea la cele veșnice a celui care a fost compozitorul, culegătorul de folclor și avocatul român dr. Emil Monția (1882-1965). Cu privire la personalitatea marelui compozitor, Înaltpreasfinția Sa, în cuvântul rostit, a făcut referire la momentul comemorativ inițiat și organizat pe plan local de primărie, subliniind meritul acestuia pentru biserică, atât pe planul gospodăresc, datorită ocupației juridice, având o corespondență bogată cu Centrul eparhial, în special cu regretatul episcop Andrei Magieru, cât și prin lucrările muzicale lăsate, cea mai mare parte dintre ele fiind executate și astăzi de corurile bisericești, colindele cu precădere. Totodată, legând de cuvântul de învățătură, chiriarhul a insistat asupra pildei pe care cel comemorat o dă tuturor prin felul în care a arătat, potrivit cuvântului Evangheliei, că unde este comoara duhovnicească, acolo este și inima credinciosului.

Foaiia de Ramna

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

La Ramna am găsit o comună plină de credincioși devotați bisericii

Pr. Romulus POPOVICIU

De mică am fost crescută cu credință față de Dumnezeu, iar pe calea spre biserică m-au îndrumat întotdeauna părinții și bunicii. Iată, că divinitatea mi-a dat ocazia să le mulțumesc în paginile acestui fastuos jurnal, iar mai mult decât atât să-i răsplătesc, aducându-le pentru lectură oameni cu har, oameni piloni într-o comunitate. Se continuă povestea de numărul trecut cu părintele Romulus Popoviciu.

Să încheiem acest dialog cu un sfat pentru credincioși...

► Aș dori, la încheierea cuvântului meu, să mă adresez vouă, dragilor cititori ai revistei Banatul, cu câteva îndemnuri. Dragii mei, trăim as-

tăzi vremuri destul de tulburi și cu multe greutăți și suferințe. Vă rog, să nu vă pierdeți încrederea în Dumnezeu, care este cea mai mare speranță a noastră, să mergem în Sfânta Biserică și cu lacrimi, cu credință să ne rugăm Lui să ne ajute. Să încercăm cu sufletul curat să iertăm pe toți cei care ne-au greșit, ne-au dușmănit sau ne-au vorbit de rău.

Iată câteva texte biblice pe care doresc să le puneti la sufletele dumneavoastră:

Sfântul Evanghelist Matei ne spune: „De aceea zic vouă, toate câte cereți rugându-vă să credeți că le-ați primit și le veți avea, iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva pentru că și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre” [Marcu 11, 22-25].

Sfântul Apostol Petru ne arată cum să urcăm în virtutea creștină pentru a ajunge la cea mai înaltă treaptă, care este dragostea.

„Pentru aceasta, puneți și din partea voastră toată sânguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună cunoștința, iar la cunoștință, înfrânarea, la înfrânare, răbdare, la răbdare, evlavie, la evlavie, iubire frățească, iar la iubire frățească, dragostea” [Petru II, 1, 5-7].

„Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce va blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Cel din ceruri” [Matei, 5, 42-48].

„Secolul XXI va fi religios sau nu va fi deloc”, spune Andrei Malraux. De aceea, vă rog să păstrați în sufletele voastre dragostea față de Dumnezeu și semenii și credința în Dumnezeu și toate le veți birui.

INTERVIU REALIZAT DE SILVIA FECHETE

CREAȚII ALE ELEVILOR DIN COMUNA NOASTRĂ

Vine primăvara, iar dacă, până acum ne-am simțit „amorțiți” de geroasa iarnă, iată că luna martie vestește începutul unui sezon mult așteptat. Natura învie, iar în paginile jurnalului nostru regional, puteți vedea cum pe alocuri, creativitatea conturează povești frumoase. Ne

încălzim cu ele, ne destindem și ne descrețim frunțile. Femeia este „vedeta” acestei luni, iar elevii școlii generale din Ramna nu evită să-și bucure mamele. O parte dintre aceștia au trimis prin intermediul doamnei profesor Gabriela Almăjan, un gând bun pentru ele.

8 Martie

În această zi frumoasă,
Mamă, ți-am adus acasă,
Toată dragostea din lume,
Este numai pentru tine!

Eu aș vrea ca să îți zic,
Că dacă eram mai mic,
Ori mai mare, fiecum
Doar atât eu îți mai spun:

M-ai iertat când am greșit,
Chiar și când te-am necăjit!
Am făcut multe prostii
Dar acum, aș vrea să știi

Te iubesc, mămica mea,
Fie lumea cât de rea!
Ești un înger păzitor
Ce-mi alină orice dor!

Nu există zi specială
Ca să-ți spun cât îmi ești dragă.
Pentru bunătatea ta,
O să-ți ofer inima.

Doar atât am vrut să zic
Că oricât aș fi de mic
Te iubesc, măicuța mea
Ce-mi alină durerea!

ALEXANDRU FERICAL - CLASA A VII-A

Mama

Astăzi, de ziua ta
Am să-ți ofer
Un dar mititel
Ca un ghiocel,
Cu un mărțișor pe el.

Astăzi, de ziua ta
O zambilă îți voi da
Cu numele meu pe ea.

De ziua ta
Florile înfloresc
Și pomii vestesc
Iar eu îți spun – Te iubesc!

FLORINA KOVACS - CLASA A V-A

OAMENI AI RAMNEI: VIOREL OLARU

Politia Comunei Ramna face parte din Ministerul Administrației și Internelor și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.

Șeful de post, Viorel Olaru se ocupă de liniștea și bunul mers în localitatea noastră. Câteva dintre atribuțiile pe care șeful de

post le îndeplinește se regăsesc în rândurile următoare:

- organizează, planifică și conduce întreaga activitate a poliției locale;
- întreprinde măsurile necesare pentru încadrarea cu personal corespunzător;
- asigură cunoașterea și aplicarea întocmai de către întregul personal a prevederilor legale;
- răspunde de pregătirea profesională continuă a personalului din subordine;
- aprobă planurile de pază întocmite pentru obiectivele din competență;
- studiază și propune unităților beneficiare de pază introducerea amenajărilor tehnice și a sistemelor de alarmare împotriva efracției;

S-A ÎNTÂMPLAT ACUM UN AN

Ramna, martie 2014 - imagine de la „Ziua Cinstirii”

Foaia de Giarmata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Trebuie să deschizi bine mintea și ochii atunci când te căsătorești

Felicia ILIA

Nu știu cui aparține vorba „cine nu are bătrân, să-și cumpere”, dar știu cu siguranță că poveștile de viață, cele mai frumoase, le aparțin lor, celor care cu pielea zbârcită și cu ochii plini de lacrimi caută prin amintiri momente, care le stau acum drept mărturie și pe care se deșiră frumos clipe. Iată, că și în numărul din martie, le dăruim prin inițiativa domnului primar, Virgil Bunescu, doamnelor și domnișoarelor, o adevărată lecție de viață, pe care doamna Felicia Ilia din Cernăteaz, ne-o „cerne” în rândurile jurnalului regional „Banatul”.

Scrieți foarte frumos...

▶ Am fost la oraș într-o zi pentru pensii, când am mers la domnia ăia mari acolo, le-am dat și lor și ei s-au mirat, m-au întrebat dacă eu am scris. Îmi place și am răbdare, la fel cum trebuie să ai și la plăcinte.

Dacă tot ați pomenit de plăcinte, care mâncare v-a plăcut mai mult?

▶ Supa.

Cum se face supa în Banat?

▶ Cureți zarzavaturile, cu carne de ciurcă sau de ce ai. Cureți morconi, cureți pătrunjei, cureți țeler și eu pun și o lingură de zahăr. Am văzut asta la o mătușă și de atunci pun și eu. E bună supa. O las să fiarbă și bag furgulița în carne să văd cât e de tare, dacă e fiartă pe jumătate, bag cartofii, apoi storc și pun teiței. Acum cumpăr teiței, înainte făceam, dar acuma nu mai pot.

Și acum, la vârsta aceasta, mai gătiți?

▶ Da, fac papricaș.

Am întâlnit oameni la vârste înaintate care ne-au spus că și-au păstrat prospețimea prin munca. Dumneavoastră, la această vârstă frumoasă, mai puteți lucra?

▶ Da, am săpat în grădină. Abia apuc să vină primăvara, să ies iar în grădină.

Spuneți-mi, vă rog, acum dacă ați fi iar de 18 ani, ce nu ați mai face din ce ați făcut? V-ați mai mărita atât de devreme?

▶ Da, dar cum să zic? Trebuie să deschizi bine mintea și ochii atunci când te căsătorești. Nu, hai, hai, iute. Trebuie să bagi de seamă, să-l vezi, să vezi dacă merită el, dacă meriți tu.

Câți ani ați stat împreună cu soțul?

▶ El a murit tânăr, eu aveam 51 de ani, el 52.

Nu v-ați mai măritat?

▶ Da de unde. Nici nu m-am mai gândit

De ce, așa de greu e măritată?

▶ Nu, dar nu mi-a plăcut. Am putut să mă mărit, dar nu am vrut.

Cum vă întrețineți acum? Aveți ajutoare din partea copiilor, aveți pensie?

▶ Din pensie. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că acuma ne-a mai mărit puțin pensia. Acum am aproape 5 milioane. Înainte aveam 3 milioane și jumătate.

Am ajuns la dumneavoastră la îndemnul primarului din comună. Ne-a vorbit frumoasă de dumneavoastră, iar dumneavoastră ne-ați primit în această casa călduroasă, motiv pentru care vă mulțumim. Vă amintiți numele domnului primar?

▶ Da. Îl cheamă Bunescu, știu pentru că a zis că vine la mine să-i dau un caiet. Îmi place. Și știți de ce îmi place? Pentru că este corect. E foarte ager. Se cunoaște că a făcut ceva.

Dar de unde știți dumneavoastră ce a făcut?

▶ Am văzut podul. Am văzut că a făcut și o alee. Acuma zice că face și la noi pe stradă, a pus piatră. Văd că face ceva.

ZIUA FEMEII LA GIARMATA

Ne-am obișnuit ca una dintre cele mai frumoase comune din Țara Banatului să ne surprindă de fiecare dată când participăm la câte un eveniment. Iată că data de 8 martie, care marchează și ziua femeii, a fost prilejul perfect pentru ca cei din localitatea Giarmata să

întâmpine primăvara printr-un spectacol plin de admirație.

Primăria și Consiliul Local au susținut desfășurarea evenimentului intitulat „La Mulți ani mamă iubită”. Pe scenă au pășit: copiii Școlii Gimnaziale Giarmata cu un spectacol omagial,

apoi Ansamblul „Sânziene Bănățene” cu: Maria Petchescu, Maria Florea, Daniel Scorobete, Andrei Molocea, Bebe Radu Dragomir alături de formația Asociația Pro Datina condusă de Radu Cuciureanu. Seara s-a încheiat prin concursuri cu tombolă, cântec, joc și voie bună.

O PIESĂ DE MĂRȚIȘOR

Ziua de 1 martie a adus pentru angajații primăriei un cadou cu totul special. Primarul, Virgil Bunescu, a oferit în dar piesa de teatru „Anna Karenina”. Toți cei din administrația locală au avut bucuria de a ocupa un loc în sala Teatrului Național din Timișoara. Ca să aflăm cum li s-a părut inițiativa și care au fost impresiile după spectacol, am mers direct la sursă. Mai jos găsiți câteva dintre părerile participanților:

Camelia PĂIAN - administrator public

„Piesa a fost frumoasă, o montare de excepție, personajele au fost foarte bine conturate, iar costumele au fost deosebite”

Fotografia de azi pentru albumul de mâine

Corina TĂTARU - inspector relații publice

„A fost foarte frumos, mi-a plăcut decorul, totul a fost foarte bine pus la punct”.

Ioan VĂLEANU - secretar

„Piesa a fost frumoasă, dar evoluția unor actori mi s-a părut slăbuță, păreau obosiți. Nu am prea înțeles activitatea scenică, viziunea vizuală.”

PAGINĂ REALIZATĂ DE SILVIA FECHETE

Foaia de Bata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Din păcate s-a deteriorat relația bazată pe respectul pe care elevii îl aveau înaintea față de dascălul lor

Teodora Anca JURMA - director al școlii din Bata

Pas cu pas descoperim la Bata oameni care sunt piloni ai comunității. Ne-am îndreptat către școala gimnazială din localitate, iar aici am trecut pragul pe acorduri ale timpului pe care le-am deprins din sunetul clopoțelului. Am întâlnit-o pe doamna director Teodora Anca Jurma, alături de care am făcut „o radiografie” a unității de învățământ.

Doamna director, v-aș ruga să faceți un scurt rezumat al biografiei dumneavoastră pentru cititorii jurnalului regional „Banatul”

► Despre mine vă pot spune că m-am născut în data de 30.07.1983 în județul Hunedoara, orașul Brad, am locuit acolo pentru o scurtă perioadă de timp, mutându-mă împreună cu părinții în orașul Arad. Am urmat cursurile Școlii Gimnaziale numărul 9 din cartierul în care locuim. Am urmat apoi cursurile actualului „Liceu Francisc Neuwman” pe care l-am absolvit în anul 2001, iar apoi m-am înscris la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad, din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” la secția Teologie Ortodoxă Litere – Limba și Literatura Română. Am absolvit facultatea în anul 2005, iar tot din acel an sunt profesor titular pe catedra de Limba Română de la Școala Gimnazială „Patrichie Popescu din Bata”.

Foarte multe institutii de învățământ se confruntă cu probleme legate de suprasolicitaarea claselor? Care este situația la acest capitol?

► Din păcate nu putem spune că ne confruntăm cu o școală din mediul rural și avem un număr relativ redus de elevi, iar unele clase funcționează cu numărul minim de elevi admis de lege.

Știm cu toții că în orice muncă există și dificultăți. Care sunt cele mai dificile probleme cu care v-ați confruntat de când ați preluat conducerea acestei instituții?

► Din momentul în care am preluat conducerea acestei instituții m-am confruntat cu probleme diverse, însă nu fără soluție. Cea mai mare problemă o consider a fi timpul mult prea mare pe care trebuie să îl acord problemelor administrative în defavoarea orelor la catedră.

Fiind vorba de dificultăți și succese, care considerați că au fost cele mai mari realizări în funcția de director de până acum?

► Cele mai mari realizări le consider a fi: diferitele activități școlare și extrașcolare la care participăm cu elevii noștri (concursuri de cultură generală, sportive, serbările școlare, tabere de creație) dar și faptul că reușim zi de zi să răspundem termenelor limită, în care trebuie să rezolvăm diferitele situații trimise de Inspectoratul Școlar Județean Arad. Acest lucru însă nu ar fi

posibil fără ajutorul doamnei secretare și celorlalți colegi din corpul profesoral.

Relația dintre elev și profesor s-a schimbat de-a lungul timpului?

► Îmi aduc foarte bine aminte de vremurile în care eram elev, și consider că într-adevăr relația dintre profesor și elev s-a schimbat destul de mult. Din păcate s-a deteriorat relația bazată pe respectul pe care elevii îl aveau înaintea față de dascălul lor.

Cum decurg activitățile școlare și cum colaborați cu profesorii?

► Încercăm să introducem în activitatea noastră, cât mai multe activități școlare și extrașcolare, pe teme diverse pentru a capta interesul elevilor noștri. În acest sens colegii mei din corpul profesoral vin cu diverse propuneri, pe care încercăm să le punem în practică în măsura în care resursele noastre ne permit.

Cum se numește prozatorul dumneavoastră preferat, a cărui carte o păstrați, poate, mereu la căpătâi?

► Prozatorul meu preferat din literatura română se numește Eugen Barbu, iar din literatura universală îi pot aminti pe: Balzac, Guy de Maupassant, Alexandre Dumas.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

PRIMARUL LUNII MARTIE

BADEA ION

Vasile TODI

Pe domnul ing. Ion Micurescu, primarul comunei Bata, îl știu dinainte de a ne cunoaște. L-am întâlnit întâia dată în vorbele pline de simpatie meritată, ale celor care, fie că i-au trecut pragul primăriei, fie i-au fost oaspeți la pensiunea, admirabil gospodărită, „Bade Ioane”. Dar mai des, l-am găsit, în poveștile fermecătoare și fără sfârșit ale ortacilor săi de vânatoare. Căci este acest om, robit acestei patimi sadoveniene. Acolo, în desișul codrului nemărginit, sub înălțimea înstelată, omul Ion Micurescu, redescoperă pruncia bătanului de odinioară. Între faldurile gălbui ale lunii, într-o liniște pe care noi, cei prea comози, pentru a porni în căutarea ei, urmând harta urmelor de ciută, nu o vom cunoaște niciodată, badea Ion, capătă vârsta dealurilor, a pădurilor și a izvoarelor, copilăriei sale.

Fiul Anei și al lui Maxim Micurescu, face parte din acea rară bărbătească tagmă, care poartă mereu la reverul sufletului, floarea prieteniei. De la dânsul am învățat eu, într-un amurg cu licăriri de toamnă, că în viață, mai bine să uiți frumos, decât să-ți amintești urât.

L-am văzut la „Gala” Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, din vara anului trecut, rostind pe scena Teatrului de Stat „Ioan Slavici” din Arad, cuvântul de întâmpinare pentru fostul său dascăl universitar, Ioan Vintilă și, brusc, am înțeles atunci, că acest om, este născut și pentru prestigiul tribunei.

Recent, am trecut prin comuna pe care o slujește, am ascultat oamenii locului vorbind despre dânsul, ca despre un bătan la care promisiunea este sacră și irevocabilă. Din această pricină, Ion Micurescu, nu poate face niciodată politică la București. În Țara Banatului însă, da!

Pentru considerația de care se bucură în comuna sa și pentru respectul cu care este înconjurat de semeni dincolo de hotarele locului nașterii sale, Colegiul Director al jurnalului regional „Banatul”, l-a desemnat în unanimitate, **Primarul lunii martie**.

ȚELA – SATUL CU POVEȘTI FRUMOASE

GRAȚIAN NEAMȚU

Mă întrebă deunăzi pe prisma casei sale din Țela, un vechi și bun prieten, dacă îmi este cunoscută povestea lui Toma Găletariu. La aflarea răspunsului meu, s-a grăbit

să mi-o povestească, dinaintea unui degetar cu răchie într-o amiază de primăvară timpurie. Iat-o:

În cimitirul satului există o capelă ridicată de către Toma Găletariu, cel mai înstărit țăran din Valea Mureșului, spre sfârșitul secolului al XIX-lea. Povestea acestui „chiabur” este uimitoare și neobișnuită. Povestășii spun că Toma, fecior tânăr și frumos, dar cam sărac, a plecat de acasă, să se înroleze în armată. Dar a nimerit în ceata lui Pătru Mantu, vestit haiduc bănățean din Bolvașnița de Caransebeș. După un „atac” asupra gărzilor imperiale austro-ungare de la Garnizoana din Timișoara, doi ofițeri au venit într-o noapte la el acasă, în Țela, lăsându-i două cutere militare în păstrare, „pricindu-i” să nu le deschidă până vin ei să le recupereze, că altfel va fi împușcat. Toma Găletariu rabdă aproape un an, dar curiozitatea îl împinse într-o zi să vadă ce-o fi în cutere. Mare îi fusese mirarea când într-unul găsi muniție și arme militare, iar celălalt tirosit de galbeni cu capul împăratului Franț Jozsef. Le închisese cu grijă și le mai ținu îngropate încă un an în cimitir, dar nici atunci nu veni nimeni după ele. Își luă inima în dinți și hotărî să le folosească pentru sine. Cu galbenii își cumpără o trăsură pompoasă și patru cai albi, întocmai ca Mocioni, baronul de la Bulci. Mai cumpără pământ, sute de jugăre și animale de toate felurile, făurindu-și o gospodărie boierească.

- va urma -

Foaia de Caransebeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

ȚARA GUĞULANILOR

Sunt edili care-și privesc localitatea de la geamul biroului de primar; sunt oameni care-și văd orașul de la fereastra locuinței în care trăiesc; eu am văzut, văd și voi vedea mereu municipiul Caransebeș prin ochii și sufletul celor alături de care trăiesc, celor pe care îi văd în fiecare zi și pe care îi slujesc. Și îl văd cu tineri frumoși, cu părinți harnici și cu bunici înțelepți, cu oameni

care îl pun pe Dumnezeu în tot ceea ce fac, pentru că au învățat de la moșii lor că omul își răătăcește viața atunci când nu mai este sub aripa credinței. Țara Gugulanilor, când istoria și-a ieșit din minți și a început să se scrie cu mâna stângă, și-a văzut fiicele și fiii azvârliți în adâncul temnițelor comuniste. Suferința lor însă, a dat vigoare virtuților, rod pământului și veșnicie mormintelor de pe văile și crestele munților. Dacă pentru unii Caransebeșul este doar unul din cele opt orașe din județul Caraș-Severin, pentru noi el este leagănul în care se

alintă frumusețea vieții pentru a crește mereu în cântecul nemuritor, aidoma unei doine ca o rugăciune trăită. Aici știm cum să găsim în scoica ținută în palmă o perlă prețioasă care să ne lumineze Calea. Aici am învățat de două mii de ani să dansăm în ploaie, când alții doar încercau să accepte smeriți destinul și furtuna. Iubesc această Cetate și cetățenii săi, așa cum voi iubi mereu Banatul căruia îi aparținem cu toții.

PRIMAR,
ION MARCEL VELA

SĂRBĂTOARE A SPIRITULUI LA CARANSEBEȘ

ANDRADA CĂDARIU

cu totul excepțional.

Mozart, compozitorul neîntrecut în toate formele de muzică – operă, simfonie, concert, muzică de cameră, vocală, pian, cor, absolut orice, pentru că nu există absolut nici un lucru în muzică pe care el să nu știe să-l facă mai bine decât oricine altcineva, cum spunea Harold C. Schonberg în *Viețile marilor compozitori*, alături de Strauss, ori Morricone, a înlesnit publicului spectator, accesul la marele mister: viața înseamnă muzică, iar muzica este iubire.

La capătul acestui dar muzical, oferit locuitorilor municipiului Caransebeș de domnul primar Marcel Vela, domnia sa a mărturisit crezul tuturor celor prezenți: „Artiștii Filarmonicii „Banatul”, ne-au purtat din nou într-o lume mirifică și specială. Am încercat să facem, cu acest prilej, o bucurie și Preasfințitului Episcop Lucian, în aceste zile împlinindu-se nouă ani de când Preasfinția Sa, păstorește Episcopia Caransebeșului”.

La început de martie, în *Duminica Ortodoxiei*, în prezența domnului Marcel Vela și a Preasfințitului Lucian, Filarmonica „Banatul” din Timișoara, condusă de maestrul Radu Popa, a susținut în capitala gugulanilor, un concert

LIVIU GROZA

SILVIA FECHETE

Nu-mi este ușor să scriu frumos despre ceea ce-mi este greu să vorbesc. Și anume despre starea de sănătate a domnului Liviu Groza și despre prietenia înțeleasă nichitastănescian: „a avea un prieten, este mai important decât a avea un înger păzitor”. Omul căruia îi port un respect părintesc, domnul Liviu Groza, se află astăzi, când scriu aceste rânduri, pe un pat de spital din municipiul Caransebeș. Liviu Groza, ofițer de cinste al armiei române și istoric infatigabil. În vara anului care a trecut, pentru monumentalele sale lucrări istorice închinat Țării Banatului, Senatul Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, în sala arhiplină a Teatrului de Stat din Arad, i-a conferit cea mai înaltă distincție a Uniunii: *Diploma de Excelență cu Plachetă*. Binemeritată grațitudine!

Sutele de ceasuri petrecute în marile biblioteci vieneze în căutarea gloriei bănățene, nopțile fără număr la masa de lucru, zecile de cărți scrise, erau astfel răsplătite, iar numele acestui istoric, este așezat definitiv în „Cartea de aur a Țării Banatului”.

De la dânsul, am învățat că ignoranța este un păcat foarte grav și un bănățean autentic, trebuie să fie citit și poliglot! Cu alte vorbe, să mă feresc de banalitatea normalității.

Astăzi, știind că acest prieten de suflet al meu se află în spital, mâna cu care scriu, se închină pentru sănătatea Domniei Sale.

Dar, domnule Liviu Groza, valorile nu suferă nici de teroarea istoriei, nici de cea a spitalului, valorile fiind supratemporale și supraspațiale.

Sursum corda!

SCULPTORI DIN TOATĂ LUMEA VIN LA CARANSEBEȘ

CARMEN POPESCU

Și în acest an, în cadrul simpozionului de sculptură, roca brută de andezit va fi transformată în opere de artă.

Artiști din Argentina, Cuba, Italia, Spania, Germania, România, Ucraina și Polonia vor munci împreună, iar ideile fiecăruia vor fi puse în practică cu ajutorul flexurilor, dălților și fierăstraielelor electrice. Organizatorii *Simpo-*

zionului Internațional de la Caransebeș, au avut de ales în acest an, dintre 130 de aplicanți, 11 dintre aceștia fiind selectați pentru a-și realiza proiectele în, deja, tradiționala, tabără de lângă râul Sebeș.

„Am făcut o selecție din 130 de aplicanți din toată lumea. Nu a fost ușor să-i selectăm pe cei 11 sculptori, pentru că toți sunt de mare valoare și au un palmares extraordinar”, a precizat maestrul Eugen Petri, coordonatorul simpozionului. Ca și în anii trecuți, andezitul este adus tocmai din județul Bistrița, la dimensiunile cerute de sculptori.

„Andezitul ne-a fost pus gratuit la dispoziție de dl. Ioan Șot, cetățean de onoare al Caransebeșului, care deține o carieră la Poiana Ilvei, la 400 de kilometri de noi. Dimensiunile

pe care ni le-au transmis sculptorii selectați, 3-4 metri înălțime și 1 metru lățime, le vom căuta în sutele de blocuri ce vor fi desprinse din stâncă. Nu întâmplător, simpozionul nostru a devenit cel mai mare din Europa la ora actuală, o școală a prieteniei între sculptorii care vor produce pentru nemurirea vremurilor lucrări, ce vor fi incluse într-un parc intercultural al artei”, a adăugat și Ioan Cojocariu, directorul Casei de Cultură „George Suru”.

Cea de-a 13-a ediție a *Simpozionului Internațional de Sculptură* va avea loc în perioada 15 iunie-15 iulie, iar andezitul își va lua apoi „La revedere” de la Caransebeș, pentru că de anul viitor travertinul va fi elementul ce va prinde viață din mâinile artiștilor.

Foaia de Făget

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

De un primar cum este domnul prof. Marcel Avram, este nevoie în multe locuri

Dr. Vasile VIȘĂOAN

În drumul meu prin orașul Făget, după întâlnirea lunară cu domnul prof. dr. Tomoni, l-am zărit, la braț cu distinsa sa doamnă, pe unul din colaboratorii noștri consecvenți în paginile revistelor Uniunii. Adâncit în tihna plimbării, domnul dr. Vasile Vișăoan, se arată surprins, asemenea mie, de negândita întrevvedere. Succintul nostru dialog, cu un oaspete al Făgetului, l-am consemnat pentru dumneavoastră.

Cum regăsiți Făgetul domnule doctor?

▶ Făgetul este un oraș renăscut în acești ultimi ani de administrație. Drumurile sale îngrijite, aleile curate, serviciile de toate genurile, de la cele ce țin de administrație până la cele din alimentația publică, fac din Făgetul de azi, un oraș în care te simți bine.

Îl cunoașteți pe domnul prof. Marcel Avram,

primarul orașului Făget?

▶ Personal nu, dar îmi amintesc că la una din „Galele” Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, a primit „Diploma de Excelență cu Plachetă”. La Buziaș, dacă nu mă înșel...

Exact.

▶ Își merită premiul. De un primar cum este domnul prof. Marcel Avram, este nevoie în multe locuri.

Veniți din județul Hunedoara, din frumoasa comună Zam, sunteți o dinastie de medici, dumneavoastră, soția și iată, fica. La ce se gândește intelectualul Vasile Vișăoan, când intră pe poarta cetății Făgetului.

▶ Dacă ați rostit vorba „cetate”, atunci desigur la istoria Făgetului și cum istoria e scrisă de personalități, la Vuia, la Gârda, la Feneșiu și de ce nu, la cel care, ani de zile, a fost omul de deplină încredere al scriitorului Zaharia Stancu, în vremea când Stancu era președinte al

Uniunii Scriitorilor din România, Traian Iancu.

Când, în ce anotimp vă pare Făgetul odihnitor?

▶ Făgetul este frumos – și cum bine ați spus „odihnitor” - în orice anotimp, dar cu precădere atunci când flora sa locală se regăsește în anotimpul primăverii. Cine nu s-a plimbat măcar o dată pe „Aleea castanilor”, nu poate înțelege Făgetul.

Mai au oamenii timp de poezia naturii domnule doctor?

▶ Domnișoară Alisa, e dovedit că omul poate trăi fără multe din părțile sale anatomice, chiar și inima se poate înlocui, dar fără suflet nu poate trăi sau poate, dar ca mort viu.

Cu ce se hrănește sufletul domnule doctor?

▶ Cu Dumnezeu domnișoară, cu dumnezeire.

CONVERSAȚIE ÎNSEMNATĂ DE ALISA MARIN

REGIONALISMUL CULTURAL ÎN BANATUL INTERBELIC

Prof. dr. DUMITRU TOMONI

- urmare din numărul trecut -

Poziția intransigentă față de necesitatea integrității Banatului, avută de Ion I.C. Brătianu la Conferința de Pace de la Paris, noul program și strategia lansată de Partidul Național Liberal, nemulțumirile produse de politica de alianțe promovată de Partidul Național Român și, nu în ultimul rând, tentația unor funcții în consiliile de administrație ale băncilor au dus la înscrierea în Partidul Național Liberal a unor personalități politice și culturale bine cunoscute în Banat: Aurel Cosma, George Popovici, Cornel Corneanu, George Gârda etc.

După averescani și liberali, și alte partide politice și-au creat organizații în Banat – Partidul Naționalist-Democrat, Uniunea Agrară, Partidul Național Agrar, Frontul Românesc etc. –, spărgând astfel unitatea bănățenilor și pregătind terenul pentru sterile confruntări politichianiste, ce au provocat destule nemulțumiri în rândul opiniei publice din Banat. Într-adevăr, politicianismul a fost și pentru fruntașii Banatului cauza primordială a frământărilor, disensiunilor și neînțelegerilor. În același timp, el a constituit și principalul izvor al frustrărilor bănățenilor, al sentimentului de izolare și de nedreptățire. Datorită acestui politicianism, relativ puțini bănățeni au fost promovați în funcții de conducere. Între 1918-1940, din rândul bănățenilor au fost numiți doar patru

miniștri – Aurel Cosma, Sever Bocu, Coriolan Băran, Petre Nemoianu – și un rezident regal, Alexandru Marta. În schimb, partidele ajunse la putere, indiferent de culoarea politică, au încurajat clientelismul, promovând în funcții administrative funcționari ce nu aveau nici o legătură cu Banatul, venind din alte zone ale țării, „fără să cunoască nevoile regiunii” și, nu o dată, „în disprețul și dauna elementelor locale”. În 1931, din cei „23 administratori financiari din Ardeal și Banat, nici unul nu este bănățean” („Vestul”, an. V, nr. 1249 din 4 decembrie 1934). Din cei 84 de magistrați de la Curtea de Apel din Timișoara și Tribunalul din Timișoara,

numai 14 erau bănățeni. Asemănător stăteau lucrurile și la tribunalele din Lugoj și Caransebeș, unde, din 40 de magistrați, doar 12 erau bănățeni. La Tribunalul din Oravița, din 25 de magistrați, 19 proveneau din Vechiul Regat și doar unul era bănățean. Exprimându-și nemulțumirea față de asemenea situații, Tiberiu Mităr, președintele despărțământului Lugoj al „Astreii”, va cere în repetate rânduri ca în Ardeal și Banat să fie numiți funcționari din partea locului pentru că: „Trebuie să existe o unitate sufletească între administrație și funcționarii respectivi. Trebuie să existe identitate de vedere în ce privește anumite principii de viață culturală, socială, politică sau de civilizație între funcționari și administrați.” („Acțiunea”, Lugoj, an. I, nr. 26 din 4 noiembrie 1934).

Rubrica pruncilor din ȚARA BANATULUI

POEZII AI FĂGETULUI GEORGE GÂRDA

Prezent în „Istoria literaturii române”, 1941 a lui G. Călinescu, precum și în teza de doctorat a lui Gabriel Tepelea („G. Gârda și literatura dialectală bănățeană”), susținută în anul 1948, la Universitatea din București, conducător de doctorat fiind G. Călinescu, George Gârda s-a născut în 5 septembrie 1879 în localitatea Mănăștur din apropierea Făgetului. A decedat în 23 decembrie 1948, în Făget.

Că tăt Banatu-i fruncea!

- fragment -

La târg mergând pă izâmban,
Colo p-a tria clasă,
Givănie Stan cu Iorgovan
În limba lor d-acasă.

„Hei” Multe-avem noi în Ardeal!
Grăiește Stan cu fală,
Bănatul vost din mal în mal
E o nimica goală!

„Nu cie-nfoia așa pogan,
Ca un tutean din coadă!
- Răspunde-atunșia Iorgovan –
Că vorba ți-i pria soadă!

Ș-audz la oameni învățaț
Cum nu măi iest pă lumie!...
Voi numa-n bobot îi lăudaț,
Dă șie nu-i spuni pă nume?

Mocioni! Mă! Rumân bogat!...
Îl șcie, mă, tăt natu'
Îl șciu copiii di la sat,
Ș-îl șcie și-mpăratu'!...

Și dac-un viac tu ci-i lăuda,
Să șcii, că și atunșia,
Ca și acu, ți-oi arăta
Că tăt Banatu-i fruncea!”

TÂRG APICOL

Dacă toamna se numără bobocii, la începerea anului se numără târgurile apicole, în cazul nostru, fiindcă despre ele vorbim. „Ferma de Miere” și-a trimis câteva dintre micile ajutoare galbene să afle unde se întâlnesc apicultorii români și străini, în luna martie din acest an. Iar micuța s-a întors cu un calendar al târgurilor apicole care vor avea loc în 2015.

Acestea nu sunt dedicate doar crescătorilor, ci și pasionaților de apicultură și tuturor celor care iubesc mierea și vor să deguste „aurul lichid”.

Dar cum noi suntem interesați cu precădere de orașul nostru, vă anunțăm că între 21 și 22 Martie vă așteptăm pe dumneavoastră, cititorii jurnalului regional „Banatul”, la Târgul apicol de la Făget.

-R-

Foaia de Dumbrăvița

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Echipa noastră de tenis de masă la feminin este campioana națională a României

Victor MALAC - primar al comunei Dumbrăvița

Comuna Dumbrăvița este cunoscută în mai toată Țara Banatului, ca fiind una dintre localitățile cele mai prolifiche din zonă. Dezvoltându-se extrem de repede și de armonios, ne-am întrebât mereu, care sunt oamenii din fruntea acestei așezări exemplare. Încă din numărul lunii februarie am introdus în

paginile jurnalului nostru regional un dialog cu cel care cârmuiește frumoasa comună. Găsiți în continuare rânduri din interviul cu primarul Victor Malac.

Sunteți reprezentantul unei comune fruntașe din Țara Banatului, vreau să întreb vis-a-vis de proiectele pe care le-ați amintit. Viața administrativă vă duce deseori la București. Găsiți ușor înțelegere acolo sau e greu de bătut la ușă?

► De regulă toate problemele se rezolvă la nivelul Consiliului Județean. Noi mergem cu cerința noastră, ei o analizează și ei sunt cei care hotărăsc. Bucureștiul, în funcție de cerințele consiliului, aprobă o oarecare sumă, nu 100%. Pe de altă parte, am fost la Ministerul Dezvoltării, pentru cele două proiecte pentru drumuri și nu am avut niciun fel de problemă. Am prezentat proiectul, am fost la comisia de validare, a fost în regulă.

Aveți o deschidere extrem de largă și lăudabilă pentru viața culturală a acestei așezări. Am văzut felul în care pregătiți mari sărbători creștine. Ne puteți spune câteva cuvinte despre ansamblul comunei?

► Majoritatea populației din Dumbrăvița a fost construită pe scheletul comunității de origine maghiară. Pe o perioadă de 23 de ani, primarul a fost tot de origine maghiară, fiind majoritari, era normal să fie așa. Desigur, ei au ținut la viața lor culturală, la obiceiurile și tradițiile lor, care funcționează foarte bine și în ziua de azi. Venind eu în 2012, mi-am dorit să încercăm, să ajungem și noi, românii, la nivelul lor. De ce nu, să-i și depășim? Ca dovadă, am înființat ansamblul „Dumbrăvițana”, unde avem aproximativ 16-18 perechi de dansatori. Le-am achiziționat costume naționale, am angajat un instructor, care se implică foarte mult, iar rezultatele se văd. După aproximativ un an de zile, am ajuns să dăm un spectacol și la Casa Radio din București.

Instructorul pe care l-ați ales face parte din Anasamblul „Banatul”?

► Este vorba de doamna Veronica Kretten, de care sunt foarte mulțumit. Relativ într-un timp scurt a reușit să aducă ansamblul la nivel de performanță, lucru la care nu mă așteptam. Vreau să vă spun că l-a început mi-a fost foarte greu să găsec componentii și am dat startul cu 3, 4 funcționari din primărie.

Făcând acest ansamblu și implicându-ne noi mai mult în activitățile culturale, i-am ambiționat și pe maghiari. Ca dovadă, se implică și ei din ce în ce mai mult. Practic suntem într-o competiție. Le-am luat instructor și lor, ca să fie echitabil și lucrurile merg foarte bine din acest punct de vedere.

Ați reușit să aduceți un echilibru în această emulație culturală și nu pot decât să vă felicit, pentru că acest echilibru consfințește, încă o dată, că Banatul este o țară a toleranței, a înțelegerii și a prieteniei sincere. Aveți și o viață sportivă, există pasionați de tenis de masă.

► La capitolul ăsta stăm foarte bine. Echipa noastră de tenis de masă la feminin este campioana națională a României și în anul 2014 am fost până în turul III în Cupa Campionilor Europeni. Doamna Nicoleta Husa este antrenorul fetelor. Mai avem tinere care sunt vicecampioane europene, locul III în China. Ne implicăm, ne place și vreau să spun că nu eu am înființat, ci am preluat tenisul de masă, dar l-am dus mai departe și îl susținem. Nu ne oprim aici, vrem mai mult. Am ajuns în 6 ani de zile de când este echipa aceasta, să mergem la competiții cu copiii noștri, pe care i-am format noi. La început am mai avut și noi câte o jucătoare de împumut.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

VIZITA MINISTRULUI EDUCAȚIEI LA DUMBRĂVIȚA

C. NICOLAE

Recent, în vizita avută la instituția de învățământ din Timișoara și județul Timiș Ministerul Educației, Sorin Cîmpeanu, a ales să viziteze

Școala Gimnazială din Dumbrăvița. Ministrul Educației a vizitat școala, sala de sport și sala de mese a instituției (care a fost construită anul trecut), iar la final a semnat în cartea de onoare a școlii, fiind primul demnitar care face acest lucru. În discuțiile avute cu cadrele didactice și cu oficialitățile locale, primarul Victor Malac a declarat domnului ministru intenția de a construi în Dumbrăvița un liceu, obținând promisiunea de sprijin în acest sens.

ÚJSZENTESEEN, A RÁKÓCZI SZÖVETSÉG KÉPVISELŐI BÍZTATÓ KÉPET KAPTAK A MAGYAR OKTATÁS JÖVŐJÉT ILLETŐEN

2015. FEBRUÁR 18-ÁN, TEMES MEGYÉBEN IS A RÁKÓCZI SZÖVETSÉG ELINDÍTTA BEIRATKOZÁSI PROGRAMJÁT

Ildiko DENES

Az Újszentesi Általános Iskola korszerű ebédlőjében, a nagycsoportos óvodások szüleivel találkozott dr. Halzl József, a Rákóczi Szövetség elnöke, valamint Csáky Csongor főtisztviselő és Pálkás Barnabás szervezeti munkatárs. A jelenlévőket és a jeles vendégeket Dénes Ildikó aligazgató köszöntötte: „A Rákóczi Szövetség képviselői eljöttek megerősíteni bennünket abban a hitünkben, hogy igenis fontos a közösségünknek, nagy érték a magyar nyelvű iskola.” A magyar tagozaton járó gyermekek furulyajátékkal, népdalénekléssel és Petőfi versek szavalatával kedveskedtek vendégeiknek.

Csáky Csongor főtisztviselő elmondta: „Azért jöttünk Temes megyébe, hogy az itt élő magyar embereknek elmondjuk: magyarnak lenni nem rossz, hanem jó! A magyar iskola egy többlet lehetőség mind a gyermeknek, mind pedig a közösségnek. Mi azt valljuk, hogy aki magyar létére magyar iskolába jár, az a legjobb döntést hozta, nem csak azért, mert a pszichológusok szerint jobban kiteljesedő ember lesz később, hanem azért is mert egy itteni magyar iskola a román kultúrát is átadja olyan szinten, amit a magyar gyerekek tudnia kell és ez az iskola szavatolja, hogy a gyerek nem fog elfelejteni magyarul. A határ menti régióban a magyar nyelv olyan többlet, ami a gyerek hosszú távú boldogulását is segíti”. A Rákóczi Szövetség képviselői ajándéksomagokat is hoztak a magyar gyerekek számára, meg egy kísérő levelet amelyben 12 pontban felsorolják az érzelmi és az észérveket a magyar iskola mellett. Egy ösztöndíj-ígéretet is ajánlottak, arra az esetre, ha a gyerek valóban magyar iskolában kezdi ősszel a tanévet, egy 10 000 forintos ösztöndíjat. A Szövetség elnöke szerint Újszentesen „bízattó képet kaptak a magyar oktatás jövőjét illetően”.

ÎN ATENȚIA PĂRINȚILOR!

La Școala Gimnazială Dumbrăvița (unitate școlară cu limba de predare română, dar având și secție cu predare în limba maghiară) au început înscrierile pentru învățământul primar 2015.

Acte necesare înscrierii:

- Cerere-tip de înscriere;
- Copie și original după actul de identitate al părintelui/tutorei legal;

- Copie și original al certificatului de naștere al copilului;
- Adeverință vaccinare;
- Documentul care atestă dezvoltarea psihosomatică corespunzătoare pentru parcurgerea clasei pregătitoare / clasei I (acolo unde este cazul);
- Alte documente care să ateste îndeplinirea criteriilor generale și/sau specifice (acolo unde este cazul).

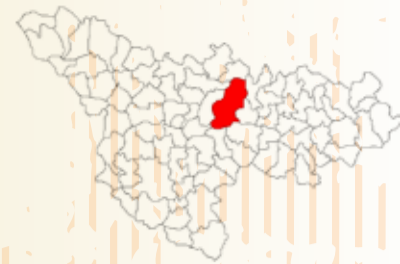
Evaluarea psihosomatică a copiilor care împlinesc vârsta de 6 ani, în perioada 1 septembrie - 31 decembrie 2015, se face prin programare în perioada 17.02-11.03.2015.

Calendarul înscrierii în ciclul primar

Înscrierile vor avea loc în două etape. La etapa a doua participă doar cei care nu au fost cuprinși într-o unitate de învățământ, după prima etapă.

- va urma -

Foaia de Recaș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Nu există o "cea mai frumoasă amintire"... există amintiri frumoase trăite zi de zi alături de elevii mei

Mirela SERAFIM - director școală Recaș

nuăm în rândurile de mai jos:

Spre ce facultăți îndemnați tinerii în speranța că vor avea asigurat un loc de muncă?

► În primul rând îndemn tinerii să găsească ce li se potrivește cel mai bine, pentru că atunci vor fi profesioniști la locul de muncă. Nu doar o facultate le asigură un loc de muncă. O angajare după absolvirea liceului și promovarea examenului de bacalaureat la una dintre multinaționalele

de pe piața timișoreană.

Care este părerea dumneavoastră despre numeroasele schimbări din sistemul de învățământ din ultima vreme? Au fost de bun augur?

► Unele da, altele nu. Dar nici cele bine-venite nu au efect dacă nu sunt stabile. Instabilitatea legislativă îngreunează mult activitatea noastră, nu doar a managerului. Un act odată emis este adaptat unității noastre... cineva muncește pentru a face această adaptare, iar peste ceva timp se schimbă... Constați că o iei de la capat și asta consumă timp.

Care sunt planurile de viitor pentru școala pe care o manageriați?

► Un plan îndrăzneț ar fi construirea unei cantine și a unei săli festive, idee pe care am discutat-o și cu autoritățile locale. De asemenea, dezvoltarea unui program „școală după școală” pentru grupuri dezavantajate. Metodologic

aceasta se poate realiza foarte simplu și repede, dar cu partea financiară e mai greu.

Care ar fi cea mai frumoasă amintire pe care ați trăit-o în școala Recaș?

► Nu există o „cea mai frumoasă amintire”... există amintiri frumoase trăite zi de zi alături de elevii mei, iar în topul lor stau mesajele ingenioase pe care mi le-au transmis cu ocazia zilei mele de naștere, mesaje scrise în limbaj matematic sau sub forma unor probleme de matematică.

Și în încheiere, ce sfat le-ați transmite elevilor?

► Să fie mereu implicați în propria lor devenire, să învețe să ia decizii în mod responsabil, să fie activi, să aibă atitudine în orice fac și să fie ageri în a vedea oportunitățile din jurul lor.

INTERVIU REALIZAT DE SILVIA FECHETE

IRIS DUȚESCU - ELEVĂ ÎN CLASA A VI-A A LICEULUI RECAȘ LAUREATA CONCURSULUI „FII JURNALIST PENTRU O ZI”

HERMINE SCHNEIDER

Concursul „Fii jurnalist pentru o zi” prinde contur pe zi ce trece. Dacă atunci când a fost gândit, am avut, poate, o urmă de teamă că elevii nu vor abandona mirajul internetului pentru a pune mâna și a scrie, iată că am avut parte de o mare surpriză. În orașul Recaș s-a dat startul la compuneri, iar elevii de aici ne-au dat o adevărată lecție că se poate. Iris Duțescu este o fetiță talentată, care a primit în urma materialului trimis (publicat în numărul trecut) drept răsplătă

din partea Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, o diplomă și o carte. Câteva sute de elevi i-au stat alături și ne-au primit în curtea școlii pentru a susține această inițiativă.

Laureata concursului „Fii jurnalist pentru o zi” alături de doamna director, Mirela Serafim și de reprezentanții Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric

ÎN ATENȚIA LOCUIȚORILOR ORAȘULUI RECAȘ

Aflăm de la avizierul primăriei orașului Recaș că din 2002 în Germania există o lege conform căreia cei care au desfășurat în timpul regimului național-socialist din Germania, în perioada 1933- 1945 o activitate de muncă într-un ghetou, sunt îndreptățiți, în anumite condiții, la o pensie, așa-zisa „pensie de ghetou”. Această lege a suferit modificări în 2014, astfel încât, acum, sunt luate în calcul și ghetouri amplasate „în zona de influență național-socialistă”, ca de pildă cele pe teritoriul național al României din aceea perioadă.

Date fiind numeroasele interpelări survenite în săptămânile trecute, Ambasada Republicii Federale Germania dorește să evidențieze în mod deosebit trei aspecte ale legii:

1. Legea nu se referă la plăți cu titlu de recompensă sau despăgubire, este vorba doar de plata unei pensii pentru muncă prestată într-

un ghetou. Pentru toate drepturile de pensie este necesară o vechime de muncă de cel puțin cinci ani.

2. Moștenitorii nu sunt îndreptățiți în mod automat să depună cerere de pensie, ci își pot revendica drepturile, în mod excepțional, după

decesul persoanei îndreptățite, în cazul în care:

- o persoană a reușit să depună ea însăși, încă în timpul vieții, o cerere de ghetou.
 - persoana îndreptățită a depus o cerere generală de pensie, ulterior datei de 01.06.2006.
3. Cererile de pensie pot fi formulate direct, informal, chiar și în limba română, și adresate uneia dintre următoarele asigurări de pensii:
- Deutsche Rentenversicherung Nordbayern (Asigurarea germană de pensii a regiunii Bavaria de Nord), 97604 Wurzburg.
 - Deutsche Rentenversicherung Knappschaft-Bahn-See (Asigurarea germană de pensii din domeniul mineritului, cel feroviar și fluvial), 44781 Bochum.
 - Deutsche Rentenversicherung Bund (Asigurarea germană la nivel federal), 10704 Berlin.

- R -

Foaia de Ususău

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Hărnicia și puterea cuvântului dat sunt cărțile de vizită ale celor care împodobesc prin viu grai așezările din Arad. Componentii ai Banatului istoric, vecinii destoinici și povestitori de excepție, cei care ne-au găzduit mereu în colțișorul lor de rai, merită toate laudele noastre. Cei care ne-au deschis porțile localității au fost tocmai cei care se află la cârma ei, motiv pentru care ne dorim să facem cunoscut în toată Țara Banatului, persoanele de seamă a locurilor prin care ne oprim. Odată cu venirea primăverii, aducem în casele dumneavoastră continuarea poveștii viceprimarului Ionel Vasiescu.

Câți ani de experiență de sudură aveți?

▶ Douăzeci și nouă. Dar vreau să vă spun, că în acești ani nu am practicat doar sudura. Eu am fost și electrician. Concuram cu electricienii care aveau la bază această calificare. Eu și acum, dacă are nevoie domnul primar de ceva, mă cheamă, tot știu. Electrician am lucrat șase ani, apoi șapte ani am fost CTC-ist.

N-ați fugit niciodată de muncă...

▶ Nu. Și dacă vă spun în ce condiții am lucrat. Să stricat într-o iarnă cazanul de încălzire, așa se întâmpla deseori, ca la jumătatea iernii să se strice ceva și nu-l mai reparau până venea vara. În hala în care lucram erau minus douăzeci și două de grade, iar afară era cu două, trei grade mai ridicată temperatura. În frigul acela lucram, noaptea, te puneai să te culci pe aparatul de sudură, iar dimineața îl încălzeai tu pe el, nu el pe tine.

Povestea dumneavoastră e o lecție de viață pentru tinerii care citesc acest jurnal, și nu numai. Ați avut o viață grea?

▶ Și nu așa.... Dar nu a fugit nimeni. Eu veneam acasă să spun „mamă, eu nu mai pot rezista la ce-i în fabrică. Nu mai pot. E frig.” Nu puteai să stai îmbrăcat, luam pe mine pufoaica, dar nu puteam să lucrez. Nu mai simțeam spate, nu mai simțeam nimic. Mulți colegi de-ai mei au pățit-o și s-au îmbolnăvit. Eu îi mulțumesc Domnului că în multe lucruri mi-a fost alături. Eram cu spatele gol pe beton și toată lumea îmi spunea să am grijă, dar uite, Slavă Domnului, că sunt bine.

Nu se simt aceste lucruri, acum la bătrânețe?

▶ Puțin. Sunt alții care nu lucrează și se vaită.

Cum vi se pare generația din ziua de azi?

▶ Generația din ziua de azi, este o generație care nu se uită la 50 de lei. Dacă îi spui, uite îți dau 50 de lei ca să faci aia și aia, se uită urât și îți zice „eu pe 50 de lei să mă duc să lucrez?”. La noi nu a fost așa. Eu când am început lucrul, în 1973, la 1 septembrie, a fost prima mea zi de lucru. Eu în primul rând am fost curios, să văd ce se lucrează și cum se lucrează. Înainte dacă te țineai de treabă, toată lumea te aprecia.

Vreau să vă întreb când ați intrat în viața politică?

▶ Am intrat la fabrică. Am fost secretar de UTC. După 1990 nu am făcut politică. Viceprimar sunt din 2012. Eu nu am vrut să intru în politică, dar la presiunile domnului primar, am acceptat. Ca și în fabrică mie mi-a fost foarte greu. În prima fază, am zis: oare merge cineva cu mine? Totuși

am obținut voturi, cam câte a avut viceprimarul, care a fost înaintea mea.

Cu ce probleme vă confrunțați cel mai adesea, în localitate?

▶ Probleme la noi, așa majore, nu prea sunt. **Vorbiți-mi de proiecte...**

▶ Prioritate este asfaltarea străzilor. În localitatea Ususău vrem să asfaltăm toate străzile, cu șanțuri betonate. Vrem trotuare și dacă s-ar putea să dirijăm și apa. Vrem să reabilităm școala din Bruznic.

Toate comunele au o sărbătoare a locului, când celebrează concetățenii dumneavoastră ruga satului?

▶ Nu este. Atunci când s-a construit biserică, în 1912, ea s-a terminat undeva toamna, iar sfințirea ei s-a ținut de Sfântul Nicolae. Din cauză că era frig, nu a ținut nimeni rugă. Acum am discutat cu domnul primar să facem și noi măcar Zilele Comunei.

Spuneți-mi, vă rog, aveți o zicală după care vă ghidați în viață și poate, dacă ar fi să o dați ca și sfat, ați face-o fără reținere?

▶ Celui care ți-a făcut rău, fă-i bine, că primești bine.

Cum colaborați cu cetățenii?

▶ Foarte bine. Dacă e ceva de făcut, tot timpul îi ajut cu cea mai mare plăcere.

Aveți un mesaj pentru cei care citesc jurnalul regional „Banatul”?

▶ Le doresc tot binele din lume și cât mai multă putere de muncă.

INTERVIU REALIZAT DE
Silvia FECHETE

TRANSPARENȚĂ DECIZIONALĂ

Hotărâre

Privind aprobarea Planului de lucrări ce vor fi efectuate în anul 2015 de către beneficiarii de ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare

Consiliul Local al comunei Ususău, întrunit în sesiunea ordinară lunară,

Având în vedere:

- Proiectul de hotărâre din data de 21.01.2015 inițiat de D-l Ionel Vasiescu – viceprimarul comunei Ususău privind aprobarea Planului de lucrări ce vor fi efectuate în anul 2015 de către beneficiarii de ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul cu numărul de înregistrare 237/21.01.2015 al D-lui Vasiescu Ionel – viceprimarul comunei Ususău, prin care propune aprobarea Planului de lucrări ce vor fi efectuate în anul 2015 de către beneficiarii de ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;
- Raportul de avizare al compartimentului de specialitate reprezentat de D-l Vasile Mirescu, secretarul comunei Ususău;
- Avizul favorabil și raportul de avizare nr. 2/2015 al comisiei de specialitate nr. 2;
- Avizul favorabil și raportul de avizare nr.

2/2015 al comisiei de specialitate nr. 3;

- Prevederile art. 6 alin. 2 din Legea nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;
- Prevederile Legii nr. 52/2003, privind transparența decizională în administrația publică;
- Prevederile art. 121 din Constituția României; În temeiul art. 45 pct. 1 din Legea nr. 215/2001, privind administrația publică locală, cu modificările și completările ulterioare;

Hotărăște:

Art. 1. Se aprobă Planul de lucrări ce vor fi efectuate în anul 2015 de către persoanele apte de muncă, beneficiare de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei 1 care face integranta din prezenta hotărâre.

Art. 2. Cu ducere la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează D-l Ionel Vasiescu, viceprimarul comunei Ususău;

Art. 3. Prezenta Hotărâre se comunică cu:

- Instituția Prefectului – Județul Arad – Serviciul Juridic și Contencios Administrativ – Compartimentul Controlul Legalității Actelor și Contencios;
- A.J.P.I.S. ARAD;
- D-l Florin Țole, primarul comunei Ususău;
- D-l Ionel Vasiescu, viceprimarul comunei Ususău;
- D-na Liliana Argentina Nechita – referent;
- Afisaj la sediul Primăriei Ususău și în localitățile aparținătoare comunei Ususău.

SECRETAR
Vasilie MIRESCU

LĂCAȘURILE NOASTRE SFINTE

MARIANA VESALON

Biserica Ortodoxă Română din Parohia Dorgoș

Parohia Dorgoș este situată pe drumul ce duce de la Lipova spre Birchiș. Este așezată pe o vale între două dealuri, la răsărit (est) dealul „Buligești”, iar la apus (vest) dealul cimitirului. Prima Biserică Ortodoxă a fost ridicată în anul 1772, fiind demolată apoi, în 1812 și ridicată altă nouă. În anul 1910 biserică este mistuită de foc. În anul 1911 se ridică o altă biserică care dăinuiește și în ziua de azi.

Hramul Bisericii este la 14 octombrie de Sfânta Paraschiva, în prezent este slujită de preot Ungur Daniel.

- va urma -

Foaia de Voiteg

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

VOITEGUL -SAT DIN PUSTA BANATULUI ÎNFLORITOR DUPĂ CATACLISMUL DIN 1991

Cutremurele din Banat sunt desul de numeroase și sunt de suprafață cu magnitudinea de până în 6 grade pe scara Richter, Banatul situându-se astfel pe locul II în România ca risc seismic, după Vrancea. Din cauza adâncimii relativ mici la care se produc, aceste cutremure cuprind zone reduse în jurul epicentrului și se caracterizează prin mișcări orizontale și verticale de scurtă durată și perioade lungi de revenire. După harta seismică a Banatului, aceste cutremure se produc datorită mișcării faliilor din nord-est spre sud-vest (falia Banloc-Voiteg-Liebling-Buziaș).

Cel mai puternic cutremur s-a produs însă, în comuna Voiteg în 02.XII.1991 la ora 8.49 când toată lumea era pe străzi, la magazine sau în alte instituții.

După o zguduitură puternică, pe toate străzile nu se mai întrezărea nimic decât un munte de praf și țipetele oamenilor care răzbeau spre înaltul cerului. Cele două clădiri ale școlii aflate vizavi de biserica catolică erau la pământ. Turnul bisericii catolice împreună cu clopotele erau prăbușite. Biserica ortodoxă însă, nu a fost grav avariata. Serios afectate au fost: fosta grădiniță a I.A.S.-ului, căminul cultural, primăria, dispensarul medical, stația C.F.R. și dispensarul veterinar. Nu au fost afectate, un bloc de locuințe al

I.A.S.-ului, aflat vizavi de primărie și trei blocuri construite mai recent.

Tocmai atunci se deplasau spre Banloc un grup de seismologi din Cluj care, ajunși la barieră, au observat că din cimitirul catolic se ridică o flamă verzuie.

Un cetățean se deplasa împreună cu o rudă în afara comunei, spre ferma nr.1 a I.A.S.-ului și au fost trântiți pur și simplu la pământ, iar în fața lor era un canal care, și-a unit efectiv malurile și apa a țâșnit din pământ.

La nivelul Prefecturii județului, s-a constituit un Comitet de Constatare pe zona Banloc-Voiteg, care a preluat operațiunile de instituire a ordinii, iar pentru asigurarea pazei în comună a sosit o subunitate militară din Timișoara.

„SUNTEM UN POPOR CIUDAT. REACȚIONĂM ATIPIC”

Primarul din Voiteg își amintește de cutremur „Suntem un popor ciudat. Reacționăm atipic. Sătenii erau preocupați de cine primește mai multe ajutoare. În Voiteg a intrat armata, care era încă o forță, și a preluat administrația. Au venit și au spus: «De acum, noi comandăm». Era o dezorganizare organizată”, a declarat Nicolae Marinescu, primarul din Voiteg. Oamenii din zona calamitată erau priviți cu milă și compasiune.

Comandamentul Județean de Criză a luat legătura cu IPROTIM-ul să trimită specialiști, care să facă o expertiză a fiecărei locuințe și în funcție de aceasta, fiecare locuitor să primească compensațiile bănești și materiale necesare. Expertii au constatat că din 510 case existente, au fost afectate 505, din care 360 au fost propuse pentru demolare imediată și 145 pentru reparații capitale.

Prima măsură a fost cea de a găsi soluții de moment pentru adăpostirea familiilor rămase fără adăpost. Au fost ridicate corturi militare și au fost aduse remorci-vagon de către Crucea Roșie, iar landul german Rhein-Westfallen a donat Voitegului peste 60 de căsuțe din lemn, acoperite cu carton gudronat, care puteau fi locuite imediat, deoarece aveau instalații electrice și sobe de încălzit. C.F.R.-ul a adus un număr mare de containere cu alimente, îmbrăcăminte, obiecte

de uz casnic care, au fost distribuite sinistraților. Au sosit medicamente și bani.

Ajutoarele bănești au fost oferite cetățenilor de o serie de biserici, a întreprinderilor COMTIM și a uzinei de vagoane Arad. Deși prefectul județului Timiș, a făcut demersuri pe lângă guvern pentru aprobarea unui ajutor de 17 milioane de lei, s-a primit un răspuns negativ, deoarece nu existau fonduri pentru seismul din Banat, considerat „o simplă prăbușire a stratului de pământ!”.

În primăvara anului 1992 au sosit în Voiteg o serie de aventurieri, „patroni” de firme fantomă, care au înșelat oamenii cu promisiunea că le ridică casele dar, aceștia au rămas și fără bani și cu locuințele nefinisate cu toate demersurile făcute prin organele de poliție și justiție.

Astfel că, voitegenii au început să-și construiască singuri casele din temelii, au ridicat primăria, dispensarul medical - cu trei cabinete, dispensarul veterinar și stația C.F.R..

Acum, după mai mult de 20 de ani Voitegul arată înfloritor; un sat bine sistematizat cu străzi ordonate și asfaltate, cu instituții și case refăcute din temelii. Satul este conectat la rețeaua de gaz metan și va beneficia în curând de canalizare.

Gânduri de ziua mamei

Mama mea

Mama mea cu ochi de soare
Și cu sufletele blând,
Eu îți dau în dar o floare
Ca nicicând să nu mă uiți.

Mama mea este un înger
Ce îmi intră-n sufletele
Mama-i câmp cu verde iarbă
Neaua serilor de iarnă.

DIANA CEACA - cl A IV-A

Mamă dragă, mamă scumpă,
Ești lumina cea mai sfântă,
Ești un înger pe Pământ,
Tu ești lucrul cel mai sfânt.

BIANCA FLOREA - cl A IV-A

Mamă dragă,
Un vestitor al Primăverii
Am vrut să-ți dăruiesc
Dar din lumea asta
Orice lucru și-aș da
Nu și-aș putea arăta

Cât de mult te prețuiesc.

ȘTEFANIA CORCHIȘ - cl A IV-A

Mamă dragă și frumoasă,
Eu mă bucur când zâmbești
Iar când râzi, mă-nveselești.
Deși sunt cam mititică
Iubirea mea-i nemărginită
Și ca să îți dovedesc,
Un sărut îți dăruiesc.

DENISA ZINCEA - cl A IV-A

PAGINA REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOAMNEI DIRECTOR CAMELIA FOGAȘ

Foaia de Cenei

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Parcă întineresc când mă duc afară și văd recolta, așa de frumoasă... Munca fără plăcere e trudă

Mileta ȘTEFANOV

Dialogul din numărul trecut continuă în aceeași notă a splendorii familiale. Puteți să vă închipuiți căsuța mică, îngrijită, în care arde focul și scânteiază din când în când, întocmai pentru a ne trezi din visarea dulce de pe canapeaua care ne primește cu brațele deschise de fiecare dată când trecem pragul doamnei

Sanda. Goblenul de pe perete îmi aduce aminte de camera bunicii, pe care o vizitam cu bucurie, iar mirosul casei călduroase, mă afundă tot mai tare în starea de sub plapuma mamei, locul cel mai cald de pe pământ în iernile friguroase, loc în care pluteam doar închizând ochii. Sunt doar câteva fragmente care descriu atmosfera din casa cu gardul verde de pe strada principală din Cenei. Aici l-am descoperit pe domnul Mileta, iar dumneavoastră, cititorilor, v-am rămas datoare cu continuarea articolului în care vi l-am prezentat.

Pe lângă munca la câmp, hectarele pe care le îngrijiți, le recoltați, le cultivați, aveți și un număr impresionant de animale...

► Da, avem vreo treizeci de oi, am avut douăzeci de porci și avem capre.

Și mai aveți și optzeci de ani...

► Fără doi

Și nu obosiți?

► Nu

Dacă ar fi să dați, astăzi, un sfat unui tânăr, care trăiește așa cum trăiește, care ar fi acela?

► I-aș spune să facă orice, pentru că tinerețea

trece și bătrânețea vine, iar de bine de rău ai o pensie, dar așa, la ce să te aștepti dacă nu lucrezi niciunde.

Și dacă ei o să vă întrebe unde să lucreze, ce o să-i răspundeți?

► Numai să vrei, că se găsește.

Vreau să vă mai întreb, aveți aproape optzeci de ani. De la ce vârstă lucrați?

► De la paisprezece ani. De atunci lucrez zi de zi. Întotdeauna mi-a plăcut ce am făcut. Pe tim-

pul lui Ceaușescu am ținut și tăurași, chiar dacă n-am avut pământ, am ținut porci, tot timpul am avut activitate.

Unul dintre secretele „tinereții” dumneavoastră de astăzi, să înțeleg eu, este, că ați muncit cu plăcere...

► Dacă nu o faci cu plăcere, nici nu are rost. Parcă întineresc când mă duc afară și văd recolta, așa de frumoasă... Munca fără plăcere e trudă.

Care anotimp vă place mai mult?

► Cel mai mult îmi place toamna. Atunci se

numără bobocii. Țin minte sfatul unui inginer, care îmi spunea: „Mileta, dacă vrei să te gândești la recoltă, fă-o primăvara, nu toamna, contează mult cum pregătești solul, cum semeni”.

Sunteți sârb, un popor pătimaș. Ați avut patimi, ați „băut” tutun?

► Nu, nu am fumat niciodată. Nici bunicul, nici tata, nici fratele. De băut, beau câte un pic în fiecare zi, dar nu să mă îmbăt.

Spuneți-mi, care este mâncarea preferată a unui om așezat și înstărit din Banatul de pustă. Ce mâncați cu plăcere?

► Tot. Știți ce nu-mi place? Mămăliga. Prefer tot ce este cu carne.

Holde bogate aveți, animale grase, asemenea. Sunteți unul dintre oameni din Cenei, care are și livadă.

► Nimeni nu are livadă afară. Numai eu.

Cât de mare este?

► Nu e așa de mare, vreo șaizeci-șaptezeci de pomi.

Dumneavoastră culegeți an de an prunele, pe care le transformați în răchie. La câte grade o faceți?

► O fac la patruzeci de grade. Când bei un pahar să simți.

Vă mulțumim pentru căldura cu care ne primiți de fiecare dată și dorim să încheiem acest dialog cu un gând bun.

► Multă sănătate și putere de muncă tuturor cititorilor dumneavoastră, iar concetățenilor mei, doar gânduri bune.

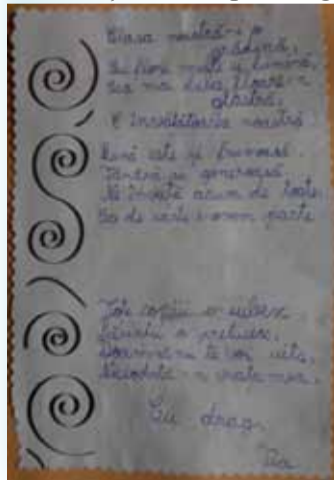
INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

UN 8 MARTIE CREATIV

Delia CHETMAN

O dată, care aduce în casele oamenilor, nu doar gânduri bune, ci și motive pentru gesturi pline de bunătate.

Pentru a fi originali, o parte din elevii școlii generale din Cenei au ales să-și fericească mamele prin metode deosebite.

Mărțișoare confecționate prin metoda
QUILLING (elevii clasei a IV-a)

Ciudățenie

Sandra ȘTEFANOV

În curtea cu găini a familiei Trut Achim a apărut un ou mai mare, numai cu albuș, iar în mijlocul lui, un ou obișnuit, ajuns la maturitate.

MĂRȚIȘORUL PARFUMAT DIN CENEI

Alisa TANIA TODOROV

Cu ocazia venirii primăverii, pe data de 1 Martie, în localitatea sârbească Cenei, două fete foarte drăguțe, pline de viață și bine-crescute, gemenele Todorov Sania și Todorov Tania s-au gândit să organizeze un eveniment prin care să le ureze femeilor din comunitatea în care trăiesc o „primăvară frumoasă”. După ce s-au mobilizat suficient și

au reușit să facă rost și de locație și de materialele necesare, a urmat să le invite pe doamnele din sat la eveniment; la partea asta le-a ajutat și mama lor, Todorov Georgeta.

Evenimentul a avut loc la vechea școală generală, clădirea aparținând Bisericii Ortodoxe Sârbe. Într-o fosta sală de clasă s-au strâns, în total, 25 de suflete ce așteptau cu nerăbdare sosirea primăverii. Discuțiile menite să le facă pe doamnele de toate vârstele să zâmbescă au durat în jur de o oră jumătate, timp în care s-a discutat despre parfumuri, istoria parfumului, tehnici de aplicare a parfumului, precum și despre categoria de parfumuri care i se potrivește cel mai bine fiecăreia.

În timpul discuțiilor, doamnele au primit mărțișoare „parfumate”: câte o mostră de parfum însoțită de un fir împletit cu roșu și alb. Bucuria cea mai mare a venit în momentul anunțării câștigătoarei unui set de parfum. Câștigătoarea a fost fosta doamnă învățătoare de la secția sârbă.

Evenimentul l-au încheiat doamnele, urându-și o primăvară cât mai frumoasă.

Foaia de Birchis

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Am remarcat un edil despre care pot să spun că își merită statutul de primar, este vorba despre doamna primar din comuna Cumpăna, județul Constanța

Ioan GUȚU - primar

Dacă ar fi să aleg un loc de poveste, un loc unde să se poată scrie povestea unui roman, aș recomanda biroul domnului primar Ioan Guțu. Atmosfera sfințită de oameni ai locului, începe cu edilul acestei localități. Nu aș fi întrerupt dialogul pe care îl veți regăsi mai jos, decât în situații de calamitate, dar din păcate timpul ne obligă să ne ridicăm și de pe cele mai confortabile fotolii.

Țin în mână o plachetă pe care văd numele dumneavoastră, spuneți-mi despre ce este vorba?

► În perioada 15-18 februarie a avut loc la București, adunarea generală a Asociației Comunelor din România, unde s-a dezbătut raportul de activitate pentru anul 2014. Pe lângă celelalte probleme care s-au discutat acolo de edilii comunelor din întreaga țară, au fost câteva premieri. Au fost înmânate primarilor de cinci stele, o plachetă și cu diplomă de excelență pentru cei care au la bază cinci mandate. Printre aceștia am fost și eu, am primit placheta respectivă. Pe lângă aceasta am luat cuvântul de două ori în plenul adunării generale a Asociației Comunelor, despre problemele care interesează întreaga obște de la nivelul satelor. Mă refer aici la noul cod fiscal care va

apărea, am făcut câteva propuneri de modificare pentru proiectul de cod fiscal și totodată am ridicat câteva probleme în legătură cu actele normative care se referă la administrarea și întreținerea pajiștilor. L-am avut alături de noi și pe ministrul agriculturii, lucru care ne-a bucurat. Mai mult decât atât, promisiunile referitoare la normele pe care l-am discutat, au apărut chiar la trei zile după ce am cerut acest lucru.

Nu este pentru prima dată când participați la o astfel de întâlnire, dar ați mai simțit ca și până acum că lucrurile se rezolvă atât de repede, iată, chiar dumneavoastră ați dat exemplul de mai sus.

► Chiar m-am mirat și eu. Am mai ridicat probleme și în anii trecuți, unele s-au rezolvat pe parcurs, altele au rămas și acum la același nivel. Dar, spre surprinderea mea, de data aceasta, lucrurile au mers mai bine. Sunt probleme care merită a fi dezbătute și atât între noi, între primari, cât și cu organele de la nivel central. Au fost de față Ministrul Mediului, Ministrul Agriculturii, Ministrul Finanțelor.

Domnule primar, ați vorbit de probleme la care ați cerut ajutor și s-a găsit rezolvare. Care sunt cele mai arzătoare și la care nu se găsesc soluții?

► Eu zic, că dacă există bunăvoință, toate problemele sunt rezolvabile. Nu văd în țara asta o problemă care nu s-ar putea rezolva.

Dar găsim bunăvoința?

► Da. Va trebui să fie.

Cu ce se confruntă Birchisul acum. Ce planuri dezvoltă pe 2015?

► Față de alte unități administrativ-teritoriale, Birchisul, totuși se descurcă și în anul 2015 destul de bine. Spun față de alte unități, pentru că am văzut că s-au ridicat multe probleme de către unele comune, care nu-și pot desfășura activitatea din lipsă de fonduri. Noi de bine, de rău, avem niște venituri proprii la nivelul comunei, din care ne putem descurca. Pe lângă aceasta am mai primit niște sume de la bugetul de stat, prin hotărârea Guvernului. Încercăm să ducem la capăt proiectele pe care le-am avut în desfășurare anul trecut, proiecte multianuale și mă refer aici la asfaltarea tuturor străzilor din comună. Imediat ce timpul va permite, vom începe. Asta ar fi prioritar.

Cu ce impresie ați plecat de la această întâlnire de la București, unde ați avut ocazia să vedeți administrații cu probleme diverse?

► Pot să zic că am plecat cu o impresie bună, pentru că toate problemele care s-au ridicat acolo au fost probleme de ordin general. După cum vă spuneam, o parte din ele s-au rezolvat rapid, o altă parte urmează să fie, sper eu, rezolvate.

- va urma -

INTERVIU CONSEMNAS DE
Silvia FECHETE

ORGANIZAREA PĂȘUNATULUI

Dnoirea animalelor în pășune se va face conform graficului de pășunat întocmit de compartimentul agricol prin ing. Todorescu Ovidiu. Pășunatul, în afara perioadelor stabilite, se consideră pășunat ilegal și se va sancționa conform actelor normative în vigoare.

Stabilirea perioadei de pășunat se aprobă începând cu data de 1 mai și se desfășoară până la 1 noiembrie.

Se interzice ieșirea animalelor pe timp de noapte de pe trupurile de pășune închiriată, precum și pășunatul pe zonele verzi din intravilanul localităților comunei.

Este interzis pășunatul animalelor pe toată durata anului pe fânețele destinate cositului și culturilor agricole, din perimetrul comunei Birchis.

SECRETAR Radu ZAHARIADE

Din albumul cu poze frumoase al comunei noastre

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ ÎN ZONA BANATULUI

dr. LUCA MARIUS

Este o boală endemică, bine știut fiind faptul că bănățeni consumă foarte multă carne de porc combinată cu grăsimi și untură de porc cu consecințe nefaste asupra aparatului cardiovascular.

În ultimul timp s-a con-

statat o creștere a numărului de afecțiuni cardiovasculare în zona Birchis-Bata, iar vârsta la care apare tensiunea arterială este din ce în ce mai mică. Aceasta denotă faptul că populația nu este instruită cu privire la o alimentație sănătoasă și în mare parte nu beneficiază de suport medical și în special analize, care ar trebui efectuate o dată pe an, necesare pentru prevenția acestor boli. De asemenea, a crescut numărul de noi cazuri depistate de diabet zaharat, care împreună cu tulburările me-

tabolismului colesterolului duc în final la așa numitul sindrom X metabolic, cu consecințe nefaste asupra vaselor ducând în final la infarct miocardic și accidente vasculare cerebrale.

Deoarece am intrat în postul Paștelui, recomand tuturor pacienților și oamenilor din această zonă a Banatului să respecte postul și să evite în special mâncărurile de origine animală.

Urez tuturor un post tihnit și multă sănătate.

11.03.2015 - Birchis

Foaia de Vermeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Am făcut serviciu religios într-un loc improvizat în casa familiei Joma Petru, unde am și locuit și unde se adunau pentru ascultarea Sfintei Liturghii, 4-5 persoane

Gavrilă TIMIȘ - preot greco-catolic al comunei Vermeș

Părinte după un scurt popas făcut în cetatea Lugojului unde am fost primită cu nedisimulată bucurie de Excelența Sa Alexandru Mesian, iată-mă în comuna Vermeș, mulțumindu-vă pentru amabilitatea de a accepta să stăm de vorbă pentru, chiar „Foaia de Vermeș” și vă rog din începutul convorbirii noastre să vă prezentați cititorilor jurnalului regional „Banatul”.

▶ Întâmpinându-vă cu obișnuita formulă de salut a greco-catolicilor „Lăudat, fie Iisus” vă spun bine ați venit în comuna noastră, unde strămoșii noștri bănățeni au avut strânse legături cu Biserica Romei, mama noastră de sânge și credință. Dar, după înfrângerea dezastruoasă de la Mohaci, în 1526, unde și-a găsit moartea însuși regele Ludovic al Ungariei, țara lui ajunge sub stăpânirea turcească, inclusiv Banatul, și astfel o mare parte din populație pentru a-și salva viața și credința creștină, s-a refugiat în alte părți. Astfel, între anii 1541-1716, turcii au avut pașalâcul

Timișoarei în care viața creștină a pâlpâit doar, multe biserici fiind transformate în moschei.

Nu atunci a apărut și calvinismul?

▶ Da. A apărut și calvinismul protejat de turci și, astfel unii români bănățeni rămași locului, au fost siliți să primească în parte, mai ales în Lugoj, Caransebeș și satele vecine, și această nouă formă de siluire a conștiinței creștine românești. Prin 1852, ia ființă „școala de dascălie” de la Caransebeș condusă de Efreim Zacan cu sarcini calvine. Cu toate aceste încercări un număr mare de bănățeni au rămas fideli vechii lor credințe în unitate cu Roma, fapt confirmat și de sosirea în 1854 a unei delegații conduse de doi nobili, la reședința călugărilor din misiunea iezuită de la Alba Iulia. Căreia îi cer în numele credincioșilor români din Lugoj și Caransebeș, precum și din localitățile învecinate ale „acestei provincii Valahice”, de peste 60 de sate, să li se dea preoți catolici, căci ei nu vor să accepte botezarea în familiile lor de către ereticii calvini. conform cu Fontes rerum Transilvanicarum, Epistolae et acta Jestuitarum Transilvaniae temporibus principum Bathory, vol. II (1575- 1613) publicate de

Andrei Vereș.

Tot atunci s-a manifestat și activitatea misionară a iezuiților?

▶ Da. E vorba de activitatea misionară a iezuiților conduși de Antonio Possevino de a readuce la catolicism credincioșii care, sub presiunile nobilimii, au trecut la reformați și unitarieni. Murind în 12 decembrie 1586 Ștefan Bathory, regele Poloniei și Mare Principe al Aradului, nobilimea calvină și ariană întrunită în sinodul de la Aiud în 1588 a hotărât expulzarea lor în Moldova și Valahia, ceea ce a și făcut. Abia după 1718, prin pacea de la Passarovitz, turcii părăsesc Banatul, iar împărații Austriei, ajunși stăpâni aici, permit, după 1691, să emigreze de la Ipek 36.000 de familii de sârbi, ca răsplată pentru faptele strălucite de armă contra turcilor. Împăratul Leopold I le acorda mari drepturi și libertăți, iar mitropolitului lor dreptul de a dispune tuturor bisericilor ortodoxe, sfințind episcopi, preoți, stareți de mânăstiri, zidind biserici la sate și așezând preoți în ele.

- va urma -

INTERVIU CONSEMNAȚ DE
ANDREEA VASILIU

TRANSPARENȚA DECIZIONALĂ

Respectând dorința domnului primar al comunei Vermeș de a păstra transparența decizională în „Foaia de Vermeș” a jurnalului regional „Banatul”, publicăm începând cu acest număr, hotărârea privind bugetul local pe anul 2015.

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului comunei Vermeș pe anul 2015

Consiliul local al comunei Vermeș, întrunit în ședință ordinară de lucru, văzând expunerea de motive a primarului comunei Vermeș, inițiatorul proiectului, văzând avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului Local și raportul de specialitate al compartimentului financiar - contabil, din cadrul aparatului de specialitate, având în vedere Decizia nr. 798/015 și Decizia nr. 1539/2015, a Șefului Administrației.

Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, privind repartizarea pe unități administrativ-teritoriale a sumelor repartizate din unele venituri ale bugetului de stat pe anul 2015, comunei Vermeș s-au repartizat următoarele sume, astfel:

1. sume defalcate din TVA pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la comune, orașe și municipii, capitolul 11.02.02.-671,88 mii lei, din care:

- finanțarea de bază din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, din care:

a) Salarii, sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale în bani stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora, suma de 367 mii lei;

b) cheltuieli prevăzute la art. 104, alin. 2, lit. b) - e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, suma de 52 mii lei;

- hotărâri judecătorești pentru plata salariilor în unitățile de învățământ preuniversitar de stat, suma de 32,13 mii lei;

- finanțarea drepturilor asistenților personali ai persoanelor cu handicap grav sau indemnizațiile lunare, suma de 220,75 mii lei;

2. sume defalcate din TVA pentru echili-

brarea bugetelor locale, capitolul 11.02.06. - în sumă de 745,43 mii lei;

- sume defalcate din TVA pentru echilibrarea bugetelor locale repartizate prin H.G. nr. 14/2015 - 713,00 mii lei;

- sume defalcate din TVA pentru echilibrarea bugetelor locale repartizate potrivit prevederilor art. 8, alin. (6) din Legea bugetului de stat pe anul 2015, nr. 186 / 2014 - 32,43 mii lei;

3. sume repartizate din cote defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale 18,5% - repartizate prin H.G. nr. 14/2015 - 170,00 mii lei; IV) estimare privind cotele defalcate din impozitul pe venit, capitolul 04.02.01. - 48 mii lei;

Având în vedere prevederile art. III, alin. (4) din O.U.G. nr. 63 / 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006, privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, precum și în baza Deciziei nr. 1540/29.01.2015, a șefului de administrație a finanțelor publice Caraș-Severin, nivelul maxim al cheltuielilor de personal pentru anul 2015, aferent bugetului general centralizat al comunei Vermeș, este de 979,02 mii lei.

Având în vedere prevederile art. 33, alin. (3), din Legea nr. 273/2006, privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 186/2014 - Legea bugetul de stat pe anul 2015.

Având în vedere prevederile H.C.L. nr. 2/2015 - privind stabilirea impozitelor, taxelor locale și a taxelor speciale pentru anul 2015.

- va urma -

secretar - Fănică Ion RÎMPU

Noi modificări în Codul RUTIER

Mai exact, copiii care au o înălțime de până în 135 cm pot fi transportați în autovehicule care au sisteme de siguranță (centuri) pentru șofer și pasageri numai dacă sunt fixați/prinși cu un dispozitiv de fixare în scaun pentru copii. Aceeași regulă se aplică și pentru copiii care au o înălțime mai mare de 135 cm, dar pentru aceștia există și varianta purtării centurii de siguranță.

Potrivit noilor norme, dispozitivele de fixare în scaune trebuie să fie obligatoriu omologate și adecvate pentru caracteristicile fizice ale copiilor. Totodată, acestea pot fi instalate pe locurile din spate sau pe locul din față al pasagerului. În cazul locului din față, instalarea este permisă doar dacă instrucțiunile dispozitivului permit acest lucru și doar dacă airbagul este dezactivat ori dacă nu există airbag pentru acest loc.

În cazul autovehiculelor destinate transportului public de persoane sau al taxiurilor, aceste norme nu se aplică, însă este obligatorie supravegherea copilului de către o altă persoană, în afară de șofer.

- va urma -

RUBRICĂ REALIZATĂ CU AJUTORUL POLIȚIEI VERMEȘ

DOAMNELOR ȘI DOMNIȘOARELOR

Cea dintâi zi din cea de-a treia lună a anului, marchează începerea unui anotimp drag nouă tuturor: primăvara calendaristică. Dar cea de-a treia lună a anului, este însemnată în sufletele noastre, ale bărbaților, ca lună a femeii. A femeii mamă, soție, sau soră. Este luna în care, așa cum spuneam, se întoarce primăvara, prilej onorant pentru mine, de a adresa tuturor doamnelor și domnișoarelor comunei Vermeș, atât în numele Primăriei comunei noastre, cât și al Consiliului Local, sincere urări de sănătate, viață lungă și pace în casele tuturor.

La mulți și frumoși ani!

Ion Iacob DAMIAN
PRIMAR AL COMUNEI VERMEȘ

Foaia de Fârliug

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

IOAN BORDUZ, E CUMPĂNA DE LA FÂNTÂNA CU APA PRIETENIEI

VASILE TODI

Fără îndoială că vânatul este unul din cele mai vechi sporturi, cu observația că s-a născut sub presiunea necesității și n-a devenit divertisment decât cu timpul. Cea mai agreabilă plimbare e alături de pasul vânătorului în desișul codrului ori în largul câmpiei. Cu aceste gânduri am plecat spre Fârliug, în fulgerările unui soare de iarnă, de sfârșit de iarnă, ca invitat, al primarului comunei, domnul Ioan Borduz, la o întâlnire a vânătorilor. Ioan Borduz, neobosit vânător, m-a invitat doar la partea artistică a întâlnirii, știindu-mă răscolit de alte patimi decât de cele vânătoarești.

Respect vânatul ca sport și îi îndemn pe tineri să-l practice, convins fiind că Sadoveanu, un desăvârșit cunoscător al firii umane, nu greșea atunci când afirma că „adolescentul

care stă pe gânduri și caută singurătate, care e neliniștit și învins de melancolie, clocește în el o primejdioasă otravă. Nu-i alt medicament mai bun decât truda plăcută a umbletului, lumina nemărginită, aerul curat, somnul adânc, frate cu tihna stâncii.”

La Fârliug, într-o sala mare și odihnitor luminată, oaspeți. Profesori, medici, sportivi, edili, oameni de felurite vârste și meșteșuguri, nebiriți de timpul poveștilor fără sfârșit.

Ioan Borduz, prietenul meu Ioan Borduz, reprezintă pentru toți cei prezenți, cumpăna de la fântâna cu apa prieteniei. Rar mi-a fost dat să văd un om pentru care prietenia are înfișura inimii, cum se întâmplă la el.

Am înțeles atunci și acolo, la acea ședere a mea între vânători, că partidele cu tovarăși mulți, la pădure, după ce a căzut frunza codrului și s-a așezat cel dintâi omăt, sunt cele mai agreabile expediții de petrecere, în care oamenii maturi, îmbrăcați gros, având pregătite sălașuri, așteaptă vânatul în țituri, pe cânt hăitașii îl stârnesc cu larmă de chiote din singurătăți.

Da, tovarășia legată de patul armei, capătă trăinicia prieteniei.

INVITAȚII DE ONOARE - IMPRESII

ALEXANDRA TOMESCU

Donesie Gheorghioni este omul care nu are nevoie de prea multă prezentare. Numele vorbește de la sine, iar pasiunea sa pentru vânătoare nu este un secret pentru nimeni. Îl cunoaștem ca pe un prieten bun, fiind în același loc, la festivalul vânătorilor de la Fârliug, am stat deoparte la un „pahar” de vorbă.

Domnule președinte, știu că nu sunteți pentru prima dată la acest festival, însă este pentru prima dată când noi ne întâlnim. Am să vă rog, să spuneți pentru cititorii jurnalului regional „Banatul”, ce înseamnă acest eveniment pentru dumneavoastră și pentru toți vânătorii din zonă.

Este greu să vă spun un număr de participări ale mele la un asemenea eveniment la Fârliug. Îl cunosc pe primarul Borduz din 2000, deci, de atunci consecutiv am fost la aceste adunări și în calitatea mea de președinte al Asociației Județene a Vânătorilor și Pescarilor. La această oră, domnul primar Ioan Borduz este președintele celui mai mare club de vânătoare din zona noastră, clubul Reșița. Desigur, participăm cu multă bucurie, pentru că este un

eveniment deosebit pe care noi îl susținem și îl marcăm în fiecare an, și anume, în încheierea sezonului de vânătoare la mistreț, eveniment deosebit în viața fiecărui vânător. Astăzi, așa cum spune românul, se numără bobocii, cu povești, cu tot ceea ce ține de acest frumos sport pe care noi îl practicăm, bănațenii îi mai spun și „pacimă”. Noi considerăm că vânătorii reprezintă un segment mai deosebit din populația țării, inclusiv pentru faptul că dețin aceste arme letale și desigur trebuie să fii foarte responsabil în păstrarea ei, ceea ce, zic eu, dă câteva valențe în plus unui bărbat. Te simți mai bărbat dacă ai și pușcă.

Ne-am întâlnit și la Festivalul Vânătorilor de la Bata. Sunteți o prezență nelipsită la acest gen de manifestări...

Merg peste tot. Faptul că m-am născut cu pușca în casă, m-a făcut să practic acest sport de tânăr și am foarte mulți prieteni vânători în toată țara, nu mai vorbesc de Banat.

Ce mai urmează?

După acest eveniment, urmează o administrare mai atentă a fondului de vânătoare, în sensul că, dibăcia de a localiza femelele să aducă pui pe aceste locuri face să ai vânat în sezonul următor. E un secret pe care-l deconspir, dar, chiar i-am îndemnat pe toți vânătorii

să facă asta în această perioadă. Când vorbesc de gospodărire, vorbesc de hrană, de tot ceea ce ține de liniște, mai ales. Eu pot să spun că în cadrul asociației, s-a implementat un regim de disciplină într-o colaborare foarte bună cu poliția, reușim să-i facem pe vânători din ce în ce mai responsabili. Am o vorbă a mea: „dacă vreți să vă satisfaceți această patimă, spuneți, pentru că sunt hârtii”. Asta înseamnă, mai pe scurt, aceea autorizație care se dă în funcție de legea vânătorii, de sezoanele care sunt într-un an. Din 15 mai se deschide sezonul de vânătoare la căpriori, iar la mistreți abia la 1 august.

Ce le transmiteți, prin intermediul foii pe care o edităm la Fârliug, vânătorilor?

Este un mesaj caracteristic vânătorilor: „cătare plină”.

Pentru că orice vânător care se respectă, are masa întinsă și plină de bunătăți, Ioan Borduz, și-a omenit oaspeții în Casa Fârliugiana, cum nu se putea mai bine. Atmosfera a fost întreținută de două frumoase interprete de muzică populară, cu joc și voie bună. Printre invitații de seamă au fost și Dorinel Munteanu și Francisc Vaștag.

DIN LUMEA LOR ...

Bunicul vânător povestește nepotului:

- Sus în munți am fost atacat de o haită de opt lupi!

- Bunicule, dar anul trecut când mi-ai povestit erau numai patru lupi!

- Anul trecut, dragă, erai prea mic pentru a afla adevărul!...

- Unde ai fost ieri dimineață? Îl întreabă soția pe Ion.

- La vânătoare.

- Chiar așa? Și ce-ai împușcat?

- 99 de iepuri!

- De ce nu rotunjești la 100? Râde nervos soția.

- Să mint din cauza unui singur iepure?

Foaia de Coșteiu

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

FINALISTA CONCURSULUI „Fii JURNALIST PENTRU O ZI”

Concursul „Fii jurnalist pentru o zi” inițiat de Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric, aduce în paginile jurnalului regional „Banatul” tot mai multe povești interesante. Imaginația elevilor din școala generală de la Coșteiu, împodobește cu simțăminte de fantasmă, frumoasa pagină a așezării.

Astăzi trăiesc într-un sat din apropierea municipiului Lugoj, oraș ce este străbătut de râul Timiș. Aș putea povesti multe despre Lugoj, locul nașterii mele, dar aș vrea să vă împărtășesc câte ceva despre Țipari, satul în care locuiesc.

Se spune că, mai demult, acest sat era o localitate locuită de maghiari. Mama mea s-a mutat împreună cu familia pe când avea cinci ani. De la ea știu cele mai multe lucruri despre Țipari. Este o mare diferență între satul de odinioară și cel de acum. Un prim aspect îl reprezintă populația de maghiari, care acum este minoritară. Mama spune că doar bătrânii satului se mai pot numi unguri, deoarece mulți dintre locuitori sunt veniți, recent, aici.

Cândva locuitorii țipăreni se ocupau cu creșterea vitelor, a oilor și cultivarea pământului. În sat existau grajduri amenajate unde erau ținute animalele și mulți oameni munciau acolo. Ogoarele erau îngrijite și, astfel, oamenii se

puteau bucura de recolte îmbelșugate. Câțiva locuitori aveau serviciul în Lugoj și făceau zilnic

naveta la oraș.

Satul avea o grădiniță și o școală cu opt clase unde se învăța în două limbi: română și maghiară. De asemenea exista un cămin cultural, câteva biserici și niște magazine.

În zilele noastre s-au schimbat multe: grajdurile s-au desființat, câmpul este cultivat doar parțial și sunt tot mai mulți care lucrează la oraș. Deși școala este modernizată, acum copiii învață aici doar până în clasa a IV-a. Grădinița este dotată cu tot felul de jucării, iar copiii se simt ca într-o poveste. Mai sunt doar câțiva oameni care se ocupă de creșterea animalelor, eu cred că aceștia le iubesc cu adevărat și le face plăcere să se ocupe de ele.

Noi, copiii, în general, ne ajutăm părinții în gospodărie, dar petrecem mai mult timp în fața televizoarelor și pe internet. Deci, chiar dacă Țipariul este doar un sătuc, tehnologia modernă a ajuns și la noi.

Acesta este satul meu și-mi va rămâne mereu drag, oriunde mă vor purta pașii în lumea aceasta.

ANDREEA MOISIUC, CLASA A V-A

CURSURI DE FORMARE PROFESIONALĂ GRATUITE PENTRU ȘOMERI ȘI PERSOANE ÎN CĂUTAREA UNUI LOC DE MUNCĂ

ALEXANDRA CSEKE

Cursuri oferite de Fundația Româno-Germană CPPP Timișoara:

Lucrător finisor în construcții - martie 2015

Lucrător comercial - ianuarie 2015

Instalator instalații solare - iunie 2015

Îngrijitor bătrâni - martie 2015

Beneficii pentru persoanele selectate în proiect:

- participarea la cursuri de formare profesională gratuite

- materiale de suport gratuite

- acordarea de subvenții, asigurarea de catering

- participarea la ateliere de dezvoltare personală

- organizarea de târguri de joburi pentru participanții din cadrul proiectului

Perioada de înscriere: până la 15.05.2015

Contact Fundația Româno-Germană CPPP Timișoara

TRANSPARENȚA ADMINISTRATIVĂ

DISPOZIȚIA NR. 189 din 17.12.2014

Privind aprobarea Codul de Conduită pentru funcționarii publici și personalul contractual al Primăriei Comunei Coșteiu

Primarul comunei Coșteiu:

În conformitate cu:

- Art. 21. alin. (1) - (3) și art. 25 din Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită al funcționarilor publici;

- Legea 477/2004 - privind Codul de conduită al personalului contractual din autoritățile și entitățile publice;

- Ordinul 252/2004 - privind aprobarea Codului privind conduita etică a auditorului intern;

- Legea 188/1999 - (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea 53/2003 - (r1) privind Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordinul nr. 946/2005 - pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial, cuprinzând standardele de control intern/managerial la entitățile publice și pentru dezvoltarea sistemelor de control intern/managerial, cu modificările și completările ulterioare.

În temeiul art. 68. alin. 1 din Legea 215/2001 (r1), a administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

DISPUNE:

ART. 1. Se aprobă codul de conduită al personalului din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Coșteiu, conform Anexei la prezenta dispoziție.

ART. 2. Prevederile prezentei hotărâri, ale Codului de conduită al personalului din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Coșteiu va fi adusă la cunoștință cetățenilor și a personalului din aparatul de specialitate prin afișare la sediul Primăriei comunei Coșteiu, precum și prin postarea acestuia pe site-ul Primăriei.

ART. 3. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Compartimentului Resurse Umane.

ART. 4. Orice altă prevedere contrară existentă în vigoare, se abrogă.

ART. 5. Prezenta hotărâre se comunică:

- Personalul din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Coșteiu în cauză.

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI COȘTEIU

HOTĂRÂRE

NR. 1 din 08.01.2015

Privind alegerea președintelui de sedință

În conformitate cu prevederile art. 35, art. 41 din Legea nr. 215/ 2001 privind administrația publică, cu modificările și completările ulterioare;

Având în vedere avizul comisiei de specialitate;

În temeiul prevederilor art. 45 alin. 1 din legea nr. 215/2001 - privind administrația publică-locală, republicată și modificată.

**Consiliul Local al comunei Coșteiu
HOTĂREȘTE**

Art. 1 - Se aprobă ca începând cu luna ianuarie 2015, președinte de sedință vor fi consilierii locali în ordine alfabetică.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică:

- Instituției Prefectului județului Timiș;

- Primarului comunei Coșteiu - d-lui Petru Carebia

- Se afișează.

Președinte de sedință

Contrasemnează
pentru legalitate

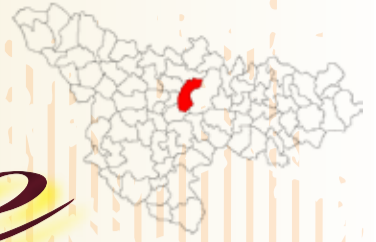
Consilier Local

Secretar

Ioan Daniel BABA

Mariana ARDELEAN

Foaia de Remetea Mare

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Darul meu pentru cititori este poezia „Testament” a lui Tudor Arghezi

Alina GHERGU

Un om care repară oameni. Așa îi numeam pe medici atunci când eram mică. Crezul meu rămâne același, iar doamna doctor, Alina Ghergu, ne confirmă acest lucru. Continuarea din numărul trecut, o găsiți în rândurile ce urmează:

Ce considerați esențial în comunicarea dumneavoastră cu pacientul?

► Esențialul în comunicarea medic-pacient este disponibilitatea pe care o are și medicul, de a înțelege problemele pacientului în ansamblu, ascultându-l cu răbdare și, bineînțeles, disponibilitatea pacientului de a respecta, pe cât posibil, indicațiile și tratamentele prescrise. Respectul reciproc este cheia unei bune colaborări!

Se spune – și personal cred – că medicul se află într-o perpetuă studenție. Când mai aveți timp să parcurgeți „noul” atât de complex, în lumea medicală?

► Timpul este o problemă a tuturor, nu doar a medicilor și, din păcate, atunci când îl avem nu îl prețuim. «Noul» îl prindem din mers, mergând pe la câte o prezentare oferită de firmele de

medicamente, participând la conferințe anuale, citind câte un articol cu noile descoperiri în domeniu. Problema la noi este că nu apucăm să ne punem la punct cu noutățile medicale pentru că avem nevoie de mult timp pentru a ne pune la punct cu schimbările scriptologice, de soft, etc.

Care este rolul primordial al medicului de familie?

► Rolul primordial al medicului de familie este (sau mai bine spus ar trebui să devină) prevenția. Depistarea din timp a unor boli grave se poate face prin niște analize simple și la îndemână, dar, din păcate, suntem prea ocupați în a trata bolile deja existente ale pacienților noștri în număr tot mai mare, încât nu mai avem timpul necesar de a mai face profilaxie (care presupune în primul rând să îl convingi pe pacient să cheltuiască timp și bani pentru investigații, ceea ce ne-ar epuiza timpul nouă, medicilor).

O doamnă, medic-scriitor, spunea, odată, că medicina este soțul pe care îl iubește adânc, iar scrisul este iubitul năvalnic. Scrieți doamnă?

► Am cochetat după facultate cu ideea de a scrie, dar nu am găsit inspirația necesară de a continua, iar acum nu mai găsesc timpul necesar.

Ce sfat, ați dori să dați, nu numai locuitorilor din comuna aceasta, ci tuturor cititorilor jurnalului

lui regional „Banatul”, pentru a avea o viață fără dureri?

► Sfatul meu pentru toți ar fi următorul: chiar dacă după o anumită vârstă pare prea greu și inutil să își mai schimbe obiceiurile alimentare, să renunțe la vicii sau să urmărească din timp problemele de sănătate, ar putea măcar să insiste ca generațiile tinere (copiii, adolescenții, tinerii) să plece în viață cu niște principii sănătoase după modelul «fă ce spune popa, nu ce face popa»! Consider important ca măcar copiii noștri să înțeleagă, de exemplu, faptul că e mult mai ușor să nu te apuci de fumat decât să te lași și e mult mai ușor să practici un sport de tânăr decât să te apuci de mișcare când ai 20-30 kg în plus.

Ce carte o recomandați celor apropiați, pentru lectură?

► Recomand cartea «Arta conversației» de Ileana Vulpescu.

Aș dori să încheiem cu un dar, din partea dumneavoastră, pentru cititorii jurnalului nostru. Și acel dar, să fie poezia dumneavoastră preferată.

► Darul meu pentru cititori este poezia «Testament» a lui Tudor Arghezi.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

OAMENI AI PRIMĂRIEI

„La noi în Banat nu a fost așa frig și totuși mă mir cum de-au înghețat salariile”

Ion MORARIU

ELENA POP

Don Morariu lucrează de o viață în administrația locală. Obişnuit cu oamenii, dar și cu problemele cu care această meserie vine, practic, la pachet, omul din fața noastră a devenit ușor un partener de dialog rar întâlnit. Munca de funcționar l-a învățat să stea drept în fața oricărei provocări și ne spune el: „orice experiență este o lecție de viață”. Aflați când vă stă la dispoziție și ce transmite oamenilor din comunitate în materialul de mai jos:

„De nouă ani de zile lucrez în Remetea. Sunt de la Izvin, am mai lucrat în primăria de la Recaș înainte de a veni aici, încă șase ani, tot în administrație, tot pe același post. De atunci și până acum s-a aglomerat din ce în ce mai mult. Ne-am bucurat atunci când au venit calculatoarele, am crezut că vom avea mai puțin de lucru scriptic, dar după noile legi, trebuie să ținem evidența și registrele agricole, care sunt baza în administrația locală și scriptic, și în suport electronic. E muncă dublă pentru același lucru și nu știu din ce cauză, pentru că până acum, cel puțin la noi în Banat nu a fost frig așa de tare, nu a fost minus și totuși mă mir cum de au înghețat salariile.

Pentru că suntem din ce în ce mai puțini, am avut colegi care au ieșit la pensie și au plecat, sau alții care și-au găsit un loc de muncă mai bun, suntem nevoiți să facem și munca lor. Eu fac agricultură și tot ce e legat de fondul funciar (8284 de hectare), titlu de proprietate, punere în posesie, măsurători, identificări de terenuri, adevărințe. Pe lângă asta, cu dispoziția primarului, a trebuit să mai fac și altceva. Datorită faptului că suntem unitate mică, nu avem post și nu avem cum să angajăm un inginer de mediu, mă ocup și de departamentul de mediu. Tot prin dispoziția primarului semnez și controlul financiar preventiv și dacă trebuie, din când în când mai sunt și șoferul școlii. Facem de toate ca să fie bine și să meargă căruța înainte. Având investiții în comună, încă la noi, merge treaba.

Mai avem de pus în posesie puțină suprafață, care a rămas pe Legea 165, dar puțină. Mai avem suprapunerii, probleme cu aeroportul, dar, zic eu, toate rezolvabile.

Vreau ca oamenii să știe că sunt la dispoziția lor de la 8 la 16. Pentru că mă ocup și de situații de urgență, sunt oarecum disponibil de fiecare dată când e nevoie, atunci nu am program. Când e vorba de contracte de arendă, de pagube provocate de animale pe culturile oamenilor, sunt pe teren.

Trebuie să mai știe că sunt dispus oricând să-i ajut, fără nicio problemă. Orice problemă au legată de sectorul de care mă ocup, le stau la dispoziție cu mare drag. Vreau să le mai spun oamenilor următorul lucru, dacă au probleme tehnice legate de agricultură, probleme legate de bani europeni eu pot să-i sfătuiesc, pentru că am cunoștință și de agricultura care se face în vest.”

PREMIERA ELEVIILOR NOȘTRI - DIANA AMARGHIOALEI

MIRELA COSTINIU

Remetea Mare este comuna pe care o vezi mereu înflorind. Este locul în care poți face liniștit un popas în Țara Banatului și unde vei fi mereu

primit cu recunoștință. De la intrarea în localitate oamenii îți pot spune multe, trecerea pe aici îți va umple desaga cu povești și vei pleca lăsând în spate prietenii frumoase. O poveste pe care noi am extras-o din această comunitate, îi aparține Dianei Amarghioalei, o elevă din Școala Gimnazială, care pe lângă imaginație bogată posedă și o mulțime de multe alte calități.

Doamna director, Mihaela Cepha ne-a deschis ușa școlii și ne-a dat ocazia să premiem această elevă silitoare.

Diana a participat la concursul „Fii jurnalist pentru o zi” îndemnată fiind de doamna profesor de limba română, Iulia Olah. Le mulțumim celor care au susținut-o, pe cei care au aplaudat-o, și celor care vor lua, poate, exemplu, inițiativa ei.

Laureata alături de dascăli și de reprezentanții Uniiunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric

Foaiia de Otelec

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Un om trebuie să fie activ, să fie sincer, să vrea să facă pentru populație lucruri bune

Szabo Csaba ZOLTAN - primarul comunei Otelec

Zilele frumoase de primăvară ne însoțesc mai mereu pe drumul spre localitatea Otelec. Încă de la intrarea în sat, atunci când cobori podul de peste Bega, observi comuna relativ tânără pe care o cârmuiește cu măiestrie domnul primar Szabo Csaba Zoltan.

Ați betonat și trotuarele în satul aparținător comunei, Iohanisfeld.

► Anul ăsta am făcut 600 de metri de trotuare în Iohanisfeld și tot atât în Otelec. Anual fac în funcție de buget. Am renovat și Căminul Cultural din Iohanisfeld, acoperișul a fost refăcut.

Am cumpărat costume populare, românești, ungurești pentru activitățile artistice pe care tinerii noștri le desfășoară.

Căminul va fi dotat cu stație de amplificare

video, proiectoare, mobilă. Acuma mai avem la grupul de acțiune locală un proiect pentru un buldoexcavator, care ne este necesar la curățarea canalelor și la alte lucrări de amploare mai mare. Închirierea unuia costă mult, iar dacă noi l-am avea în dotare, ar merge treaba foarte bine. Anul acesta mai facem un drum de 600 de metri, drumul care leagă comuna Otelec de Sânmartinul Maghiar. La fosta bicărie vreau să fac locuințe sociale. E clădirea foarte mare și ar fi păcat să nu o folosim pentru oamenii necăjiți.

Revista în care vom publica interviul este regională. Aș vrea să aflu și alți cititorii, ce apreciază la un om, primarul de la Otelec?

► Un om trebuie să fie activ, să fie sincer, să vrea să facă pentru populație lucruri bune. Să aibă onoarea cuvântului dat, să facă ce a promis.

Ne aflăm în Banatul istoric, spuneți-mi ați avut

mulți nemți aici?

► La Iohanisfeld au fost. Țin minte că eram în clasa a IV-a și a venit de la Timișoara un profesor de muzică, Scharpa Iosif îl chema. Eram la școală la Otelec, pe vremea aceea erau 56 de copii care învățau muzică la diferite instrumente, când am ajuns în clasa a VII-a aveam o formație. Ne-am dus la Iohanisfeld, școala a organizat o reuniune și acolo trebuia să cântăm noi. Mi-a rămas întipărit în minte și parcă văd și acum, când am intrat acolo și am început să cântăm au venit numai șvaboaițe, mi-am spus atunci în gând: „măi, dar aici băieții nu sunt, numai fete”. Șvabi erau oameni harnici, au avut gospodarii extraordinare, foarte mari, erau oameni muncitori. Erau mulți din Otelec care erau slugi acolo, la nemți. Se duceau la ei la lucru.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

FINALIȘTII CONCURSULUI „FII JURNALIST PENTRU O ZI”

Localitatea Iohanisfeld aduce în atenția Țării Banatului dorința a doi copilași, de aș face cunoscută așezarea în care trăiesc. Andreea Octavia Bacău și Florin Mihai Fecete sunt doi elevi ai școlii gimnaziale, care au pus pixul pe foaie și ne-au trimis gândurile lor.

Căminul Cultural Iohanisfeld - centrul cultural al comunității

Căminul Cultural din localitatea Iohanisfeld este amplasat în centrul localității, lângă școala cu clasele I-VIII. Acesta a fost renovat recent cu mobilă nouă, dotat cu aer condiționat, apă curentă, scaune noi, cu costume populare bănățene noi, cu video-proiector, stație de sunet și o cortină nouă.

În Căminul Cultural al localității se desfășoară diferite activități dintre care: serbări școlare, concursuri folclorice, întâlniri cu cetățenii din alte sate, botezuri, nunți. Tot la Căminul Cultural al localității se sărbătorește pe 29 iunie, hramul bi-

sericii, Sfântul Petru și Pavel și unde se serbează ruga satului. Aici, de rugă, se adună mai multe tarabe cu jucării, cu tombole și tot felul de accesorii care mai de care mai frumoase. Pentru deliciul participanților se vând mici, porumb fiert, popcorn cu diferite arome și vată de zahăr. Tot de Rugă se aduce un carusel mare, case gonflabile și o roată mare care te învârtă destul de tare.

Aceasta este doar o atracție a satului meu, Căminul Cultural, dar vă sfătuiesc să-l vizitați cu ochii voștri și să-mi spuneți părerea dumneavoastră personală.

FLORIN MIHAI FECHETE
CLASA A VI-A

Satul meu, Iohanisfeld

Satul Iohanisfeld se află în sud-vestul județului Timiș, între Canalul Bega și râul Timiș, la aproximativ 4 km distanță de granița cu Serbia. Accesul în localitate se face și pe calea ferată, pe ruta Ionel-Cărpiniș-Timișoara. Localitatea Iohanis-

feld, numită și Ionel, a fost înființată de coloniștii germani în anul 1805, iar în prezent aparține de comuna Otelec. În satul nostru nu mai locuiesc șvabi, decât 2 persoane, restul oamenilor fiind români. Aici se află o școală, o biserică, mai multe magazine, un cămin cultural, poșta și un cabinet medical.

Școala noastră a fost construită în anul 2005, după inundații. Instituția este dotată cu o sală de informatică, încălzirea se face prin calorifere, iar clasele au bănci și scaune noi. În fiecare clasă sunt geamuri termopan, iar pe jos este pus parchet. Tot în satul nostru se construiește o nouă biserică pentru credincioșii creștin ortodocși. Sănătatea ne este asigurată de doctorul care vine de două ori pe săptămână la cabinetul medical.

În concluzie, eu cred că așezarea noastră are tot ce trebuie pentru ca oamenii să ducă un trai decent și să fie vizitată.

ANDREEA OCTAVIA BACĂU
CLASA A VII-A

FARSANGI ÁLARCOS BÁL

Înv. **Adela TALPAI**

Az óteleki óvodások és iskolások részvételével megszerveztük 2015 február 7 én a Farsangi Álarcos Bálát, a helyi Kultúrházban. Részt vettek a szülők és nagyszülők is. A maszkok felvonulása után a legjobbak díjakat kaptak, amit semleges zsűri döntött el. Minden gyerek kapott édességet és oklevelet.

A műsor után a szülők fánkot és teát szolgáltak fel a jelenlévőknek. Mindenki jól érezte magát. Kellemes délután volt.

DE-A CARNAVALUL

Înv. **Adela TALPAI**

Cu participarea tuturor copiilor de la Școala și Grădinița din Otelec, alături de părinții și bunicii lor, educatoarea Patakfalvi-Nagy Tunde, învățătoarele Meszaros Judit și Talpai Adela, d-na profesoară Pal Renata, am organizat carnavalul copiilor în data de 7 Februarie 2015.

Evenimentul a avut loc la Căminul Cultural din Otelec. Prima dată s-au prezentat copilașii de la grădiniță costumați în diferite personaje din povești: Scufița Roșie, prințese, zâne, cowboy, Albă-ca-Zăpada, Batman, Spiderman ș.a. Aceștia au fost urmați de elevii din școală îmbrăcați în: rege, prințesă, țigancă, magician, pisicuță, iepuraș, Clovn, Scooby-doo ș.a.

Cele mai interesante măști au fost premiate cu cărți și jocuri. Toți au primit dulciuri și diplome. Câțiva dintre părinți au pregătit gogoși și ceai cald, cu care au fost serviți spectatorii. Toți ne-am simțit bine, a fost o după-amiază plăcută pentru toți participanții.

Foaia de Moravița

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

O nevoie importantă este aceea de a-i face pe oameni să înțeleagă viața Bisericii, în duhul Sf. Părinți și al Tradiției Bisericii și nu după felurite tradiții locale
preot Dragoș POPOVICI

Fiind la margine de hotar, localitatea Moravița a prezentat mereu o undă de mister pentru mine, tocmai din pricina „încărcăturii” speciale, pe care o lasă în urmă cei care-și părăsesc țara pe această poartă. Așa cum v-am promis și numărul trecut, vom face cunoștință tot mai des cu oamenii ai locului, oameni, care se află în slujba comunității. De data aceasta, am stat de vorbă cu unul dintre oamenii de seamă ai comunității, preotul Dragoș Popovici.

Preaonorate părinte, stăm de vorbă, dorind să ducem la bun sfârșit un interviu, ce urmează să apară în jurnalul regional „Banatul”, patronat, spre onoarea noastră, a tuturor celor, care trudim la facerea sa, de Înalt Preasfinția Sa, Ioan al Banatului istoric. Vă mulțumesc, pentru bunăvoința de a mă primi să stăm de vorbă, rugându-vă, pentru cititorii noștri, să povestiți despre locul nașterii, și al anilor de școală.

► Mă numesc Popovici Dragoș-Georgian și m-am născut în Municipiul Timișoara, la data de 28 iulie 1984. Am locuit în acest oraș timp de 26 ani, până la hirotonirea mea întru preot, pe seama parohiei Stamora Germană, pe care o păstoresc din 01. 10.2010 și până în prezent.

Studiile primare și gimnaziale le-am urmat la Școala Generală Nr. 24, din zona Dacia, Timișoara. Au urmat apoi anii minunați de la Liceul Pedagogic „Carmen Sylva” din Timișoara, unde am frecventat cursurile clasei de Teologie Or-

toodoxă din acel liceu și despre care am amintiri foarte frumoase până în ziua de azi. Studiile universitare le-am urmat la facultatea de „Litere, Istorie și Teologie”, din cadrul Universității de Vest din Timișoara, unde am fost licențiat în teologie ortodoxă, iar pe cele postuniversitare (masterat) la Facultatea de Teologie Ortodoxă, din cadrul Universității Aurel Vlaicu din Arad.

Mă simt în continuare foarte legat de această perioadă a vieții mele, întrucât am fost o persoană care a iubit învățătura și port un adânc respect pentru cei care lucrează în acest domeniu.

Câți enoriași numără parohia în care slujiți?

► În ceea ce privește numărul de enoriași ai parohiei în care slujesc, acesta este de 210 familii, însumând 611 credincioși, numărul lor fiind în creștere, din momentul venirii mele în parohie și până în prezent. Lucru îmbucurător, deoarece putem considera că această situație este, în prezent, o raritate, în rândul satelor din România.

Spune Proorocul David: „Înnoi-se-vor ca ale vulturului, tinerețile tale”, atunci, când te rogi lui Dumnezeu. Mai întineresc, azi, oamenii, prin rugăciune?

► Ce pot spune... Această întrebare este o adevărată provocare... Pe de-o parte, din puțina mea experiență pastorală, pot afirma că acest lucru este o taină a lui Dumnezeu cu fiecare în parte și numai cei cu adevărat sinceri cu ei înșiși și cu Părintele Ceresc pot întinerii prin rugăciune. Pe de altă parte, cred că motivul pentru care El mai ține lumea aceasta, este acela că se mai află în ea știuți sau neștiuți oameni ai Lui, care, prin rugăciunea lor, sfințesc toată creația și o în-

noiesc, o întineresc.

Trec anii și privind, peste umărul lor, cum se vede localitatea azi, față de cea aflată în umbra anilor trecuți?

► După cum îmi mărturisesc credincioșii, parohia noastră este mult schimbată față de cum arăta ea, să zicem, acum 25 ani. Locul etnicilor germani, majoritari în localitate, care au plecat în Germania, după Revoluție, a fost ocupat de credincioși ortodocși, veniți din toate părțile țării, pentru un trai mai bun și o viață mai ușoară. În acest sens putem spune, nu numai că parohia noastră este una foarte tânără, ci și una cosmopolită, datorită multimei de credincioși veniți din toate zonele țării. Parohia s-a înființat în anul 1997, ea fiind până atunci filie a satului Gaiu Mic.

Cu ce nevoie se întâlnește Biserica în care activați, azi?

► Parohia noastră, așa cum afirmam mai sus, este alcătuită din persoane care au copilărit și crescut în alte locuri ale țării și cred că puteți să vă dați seama că relațiile dintre ei nu sunt unele foarte strânse. Mulți dintre ei, atunci când vorbesc despre locul drag, numit acasă, fac, încă referire la regiunea sau satul natal. Acest lucru este oarecum dureros pentru mine și familia mea, întrucât noi ne străduim să ne simțim „acasă”, aici, în mijlocul lor. Pe de altă parte o nevoie importantă este aceea de a-i face pe oameni să înțeleagă viața Bisericii, în duhul Sf. Părinți și al Tradiției Bisericii, și nu după felurite tradiții locale.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

„O mică bibliotecă ce crește în fiecare an este o parte onorabilă din istoria unui om”

HENRY WARD BEECHER

Silviu CIOPEI

Titlul de mai sus pare a fi crezul după care se ghidează cei care îngrijesc biblioteca din Moravița. Odată intrat în încăperea plină de cărți, ai impresia că ești înconjurat de o mulțime de prieteni. Tinerii din comună pot împrumuta cărți scrise de mari prozatori români, dar și scriitori ai literaturii universale.

DIN LADA CU ZESTRE A MORAVIȚEI

ECATERINA PÂRVUT

Prezentăm în acest număr al „Foi de Moravița” o parte din obiectele de bucătărie folosite în secolul al XIX-lea în comuna noastră și păstrate în bunăstare de localnica, Iasz Edit:

1. mojar - se pisa zahărul, sarea, etc.
2. râșniță - piper, cafea
3. cântar de bucătărie

URMĂRIT INTERNAȚIONAL PRINS LA VAMA MORAVIȚA

GABRIELA SLABU

Polițiștii de frontieră moravițeni au depistat și predat autorităților competente, un cetățean român care avea emis

pe numele său un mandat internațional de urmărire.

La Punctul de Trecere a Frontierei Moravița, s-a prezentat pentru efectuarea formalităților de frontieră cetățeanul român Gabriel H., în vârstă de 49 de ani, domiciliat pe raza județului Timiș.

Cu ocazia efectuării formalităților specifice, lucrătorii poliției de frontieră de la Moravița au constatat că pe numele bărbatului era emis un mandat de urmărire internațională în vederea arestării și predării către Germania pentru săvârșirea infracțiunii contra proprietății.

Față de Gabriel H., polițiștii de frontieră au luat măsura de a-i întrerupe călătoria, fiind predat unei echipe operative din cadrul I.P.J. Timiș, în vederea luării măsurilor legale ce se impun.

Foaia de Ovidiu

Oaspeți în
Țara Banatului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

DE CE OVIDIU?

VASILE TODI

Pentru că atunci, când redactorul-șef al jurnalului regional „Banatul”, domnișoara Silvia Fechete, mi-a sugerat să desfășurăm, în Dobrogea, o activitate asemănătoare – jurnalistic - cu aceea, pe care Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric o militează în Țara Banatului, am decis să găzduim, ca un prim gest de politețe bănățeană, o localitate din Dobrogea românească: Ovidiu. Poate și pentru că din toată România, numai în Dobrogea și Banat, sloganul Uniunii Europene, „unitate în diversitate”, s-a împlinit înainte de a se cunoaște. Și iată, găzduim în jurnalul pe care îl citiți, ca primă așezare dobrogeană, Ovidiu. Și, pentru că, la Ovidiu, am întâlnit, în hotare mai largi desigur, comuna nașterii mele dintre faldurile Banatului istoric: Dudeștii-Noi.

Așezare, într-o rânduire absolut aleatorie, cu evrei, cu machedoni, cu maghiari, cu nemți,

cu români, sârbi și țigani. Un curcubeu etnic și religios.

Ovidiu, orașul de azi, de unde ieri, pentru

mine începea Dobrogea, s-a clădit asemeni satului meu, și pe umeri minorităților binecuvântate. Turci și tătari, lipoveni și țigani, machedoni și bulgari, toți coabitând într-o armonioasă consensualitate interreligioasă. Ovidiu, oraș întemeiat întâia dată, la 1860, sub numele de Siliște, asemeni așezărilor bănățene, este polarizator de populație.

Ovidiu de azi, nu mai este acela al peregrinărilor mele adolescentine în căutarea rudelor și mai târziu, a unei soții de același sânge cu mine. Ovidiu de astăzi - sub actuala administrație - este un oraș plin de culoare, cu străzi îngrijite, cu oameni frumoși și cu remarcabile realizări urbanistice.

Ovidiu de ieri, de azi și de mâine, este orașul unde multiculturalitatea, dorită de Bruxelles, se cheamă simbioză.

„OAMENII AU AVUT ÎNCREDERE ÎN MINE ȘI M-AU ALES PRIMAR”

RALUCA DASCĂLU

Îndemnată de redactorul-șef al jurnalului regional „Banatul”, domnișoara Silvia Fechete, să stau de vorbă cu edilul orașului Ovidiu, din județul Constanța, am aflat, chiar dacă agenda domniei sale este extrem de încărcată, la o conferință de presă, că domnul George Scupra, se pregătește să împlinescă pentru locuitorii orașului Ovidiu, unul din proiectele sale de suflet: debarcaderul orașului Ovidiu.

Construirea unui debarcader a fost una dintre promisiunile făcute în campania electorală din 2012, atunci când oamenii au avut încredere în mine și m-au ales primar. A fost un proiect care ne-a dat ceva bătaie de cap, dar suntem fericiți, că am reușit să ajungem cu el în linie dreaptă. Respectăm procedurile și, practic, termenul de finalizare este 30 septembrie 2015.

Este posibil să se mai întârzie puțin dacă vor fi contestații. Totuși, el va fi finalizat cel târziu până la sfârșitul acestui an. După toate aceste operațiuni, ne vom strădui să obținem licența, iar apoi ne vom organiza, ca să stabilim cum va fi populat lacul cu mai mult pește, a reamintit domnul George Scupra, promisiunea electorală care iată, prinde contur.

La aceeași conferință de presă, domnul primar a continuat să dezvolte importanța implementării acestui proiect realizat prin Programul Operațional pentru Pescuit 2007- 2013, asigurându-ne că, în urma acestui proiect, se va dezvolta zona de debarcare și descărcare a peștelui la standarde europene. Mediul economic local va fi revigorat și se va stimula creșterea cererii de pește și produse piscicole. Un alt lucru bun va fi că astfel vor crește veniturile la bugetul local al orașului Ovidiu, cu ajutorul cărora vom putea pune în practică și alte proiecte pentru comunitate. Totodată, se vor crea noi locuri de muncă, limitând șomajul și reducând fenomenul

George SCUPRA – primar al orașului Ovidiu de migrație internă.

La ieșirea din sala de conferință, oameni ai orașului, care știu bine că undița înconvoiată a pescarului face masa bogată, ne-au asigurat că, „prin debarcaderul realizat de domnul Scupra, orașul nostru va redeveni un loc tot mai căutat de pescari. Am așteptat atâția ani, până să vină un om, care să iubească cu fapte, orașul Ovidiu, nu cu vorbe goale, rostite în ani electorali”.

Ce înseamnă în fapt acest proiect? Înseamnă construirea și amenajarea pe malul lacului Siutghiol, pe o suprafață de 1.616 mp, a două pontoane plutitoare pentru ancorare, un punct de servire a mesei, căi de acces pietonale și auto. Valoarea totală a proiectului este de 1.782.065,95 lei, însumând fonduri acordate de bugetul de stat, fonduri acordate din Fondul European pentru Pescuit, dar și 729.440,95 lei de la bugetul local al Primăriei Ovidiu.

Astfel stând lucrurile, până la sfârșitul anului 2015, Ovidiu, va vedea finalizat proiectului primarului George Scupra.

INFORMAȚII UTILE PENTRU OASPEȚII NOȘTRI

ANA MARIA POPA

SPATII DE CAZARE:

- există un hotel de două stele aparținând S.C. „HERBERTH'S COMPANY” S.R.L., aflat la ieșirea din localitate pe DN 2A, spre București, cu o capacitate de 60 de locuri, care are și un restaurant ce asigură aceeași capacitate;
- există și un mini hotel aparținând S.C. „LEVANT MARITIME” S.R.L. cu o capacitate de 80 locuri, cu o parcare proprie pentru autotururi în tranzit;
- există două popasuri situate la intrările principale în orașul Ovidiu, astfel:
- pe DN 2A dinspre Constanța Popasul „Cismea”

- pe DN 22 dinspre Tulcea, „Popasul Tulcei”

TRANSPORTURI INTERNE ȘI INTERNAȚIONALE:

- aeroportul internațional Mihail Kogalniceanu, aflat la 12 km. nord de localitatea Ovidiu;
- căi feroviare: calea ferată București – Constanța;
- drumuri europene: E 60 (DN 2)
- drumuri județene: DJ 228
- căi fluviale, maritime, Canalul Dunare - Poarta Albă – Midia - Năvodari, cu port în Ovidiu;
- ca mijloace de transport sunt folosite microbuze aparținând unor firme particulare cu sediul în mun. Constanța.

Din albumul primăriei

Primarul orașului Ovidiu, domnul George Scupra, alături de domnul Cangiz Balkan, edilul orașului Kucukkuyu din Republica Turcia, în momentul semnării protocolului de înfrățire

Foaia de Reșița

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Avem în plan să organizăm și alte evenimente, să aducem în fața reșițenilor artiști de renume

Mihai STEPANESCU - primar al orașului Reșița

Numărul din martie aduce primăvara în dialogul cu domnul primar, Mihai Stepanescu. Aflați despre gândurile sale în scrierea de mai jos:

Ați câștigat alegerile în 2008 ca și independent, aproape singurul din țară. Ați fost curtat de majoritatea partidelor pentru a vă alătura lor. În final ați luat o decizie. Ce v-a determinat să faceți această alegere?

▶ Da, am fost unul dintre cei trei independenți ai României (primari de municipii reședință de județ ori al capitalei), ocazie cu care ne-am cunoscut la Sibiu și București cu ceilalți primari independenți de atunci, (domnul Iohannis și domnul Oprescu). Am fost ales, pentru că reșițenii au verificat activitatea fiecăruia dintre candidați, înainte de iunie 2008. Aceasta a fost în trecut, dar prin august-septembrie, o dată cu declanșarea crizei economice, și în municipiul Reșița au apărut multe greutăți și necazuri. Nu e ușor să preiei în asemenea condiții, o administrație fără

aeroport, fără autostrăzi ori drumuri europene, cu societăți locale falimentare, cu datorii și o serie de alte particularități dintr-un oraș susținut doar până la privatizarea societăților de stat de aici. În provincie, în special, deciziile administrative depind de factorul politic, iar faptul că n-am avut proiecte în 2008, nu am fost pe lista municipiilor cu prioritate la bani europeni (pol de dezvoltare), nu ne-a oferit alte opțiuni. Aceasta a fost situația de la preluarea mandatului, dar trebuie inițiate proiecte, întreprinse demersuri susținute pentru dezvoltarea orașului, chiar dacă uneori îți pierzi răbdarea sau nu înțelegi anumite lucruri.

Zice lumea că sunteți un primar încăpățânat. Trecem această observație la categoria zvon sau la realitate?

▶ Unii spun probabil așa, alții poate altfel. Se vorbește, dar noi știm cum suntem. Avem momente când, pe lângă toleranță, suntem nevoiți să fim tranșanți, chiar radicali în decizii.

Gala KI pe care ați găzduit-o a fost un real success. Nu a fost singura, ați reușit să aduceți în oraș pe una dintre cele mai apreciate interprete de

muzică din Balcani, pe Lepa Brena. Sunteți un bun organizator și un iubitor de evenimente. Ce mai urmează?

▶ Pe lângă evenimentul amintit, pentru care am fost premiați, pe plan european (evenimentul anului 2014), am susținut și alte multe evenimente sportive și sporturi din Reșița. Totodată, am sprijinit și evenimente cultural-artistice (editări, lansări de cărți, spectacole de muzică, expoziții de artă plastică). Avem în plan să organizăm și alte evenimente, să aducem în fața reșițenilor artiști de renume, totul în funcție de posibilități și ținând cont de cerințele reșițenilor.

Pentru că vă apropiați de tot ce înseamnă act de cultură în orașul dumneavoastră și nu numai, v-aș întreba, dacă ar fi să recitați acum o poezie, ce poet ați alege, care ar fi aceea și de ce?

▶ Pe lângă poezii mari ai generațiilor anterioare, m-aș opri la Adrian Păunescu, cu care m-am înțeles foarte bine, una dintre poezii ar fi „Rugă pentru părinți”.

- va urma -

**INTERVIU REALIZAT DE
SIMONA MARIN**

FILME 3D LA CINEMATOGRAFUL DACIA DIN REȘIȚA

ROXANA TOPALĂ

Din premieră pentru județul Caraș-Severin, la cinematograful „Dacia” din municipiul Reșița rulează în acest an proiecții de film 3D.

Municipiul Reșița s-a asociat cu o societate comercială din București, pe o durată de un an, în vederea realizării de proiecții de film. Societatea asigură echipamentul tehnic necesar și difuzarea celor mai noi producții cinematografice.

În cadrul acestui parteneriat, rulează săptămânal, de joi până duminică, cele mai noi producții cinematografice în sistem 2D cât și 3D, fiind prezentate 10-12 premiere de film pe lună și chiar avanpremiere, o dată la 2 luni.

Până în prezent, au putut fi vizionate filme precum: Hobbitul: bătălia celor cinci oștiri, Cincizeci de umbre ale lui Grey, Efectul Lazarus, Al șaptelea fiu, Pene galbene, Pinguinii din

Madagascar și altele.

Totodată, în cadrul ședinței extraordinare de Consiliu Local din 2 martie 2015, a fost aprobat Actul adițional nr. 1 la Contractul de Asociere în participațiune nr. 761/13.01.2015 încheiat între Consiliul Local al Municipiului Reșița și SC Marcom Fantastic SRL. Acesta prevede difuzarea de proiecții cinematografice și în zilele de

luni, marți și miercuri, la ora 20:30-filme 2D/3D-Blockbuster, în funcție de filme și de solicitări.

Prețul unui bilet pentru un film 2D este de 10 lei, iar pentru un film 3D – 15 lei.

Ochelarii pentru un film în sistem 3D se achiziționează separat la prețul de 5 lei, putând fi utilizați ulterior la un alt film 3D. Biletele se găsesc la casieria din incinta cinematografului Dacia, care are următorul program: joi – între orele 17:00-20:00, vineri – între orele 12:00-21:00, sâmbătă și duminică – între orele 09:00-21:00.

De asemenea, cinefilii au la dispoziție floricele de porumb (popcorn) și alte asemenea produse și răcoritoare, care pot fi achiziționate de la un stand amenajat la intrarea în cinematograful.

Pentru mai multe detalii despre programul filmelor, care vor rula la cinematograful Dacia în fiecare săptămână, puteți vizita pagina de facebook: Cinema Dacia Resita.

INFORMARE

PRIVIND CENTRELE SOCIALE DIN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI REȘIȚA

ROXANA TOPALĂ

Centrul de Zi „ABC”- funcționează din anul 2013, fiind realizat printr-un proiect cu finanțare europeană.

- sunt înscriși 32 de copii care beneficiază gratuit de o masă caldă de luni până vineri.

- se acordă sprijin educațional în efectuarea temelor.

- se asigură asistență socială, psihologică și medicală.

- sunt desfășurate și activități educativ-recreative (jocuri-remmy, șah, puzzle, karaoke, dansuri, pictură etc.).

Centrul de Zi „Maria”- funcționează din anul 2002.

- sunt înscriși 42 de copii care beneficiază gratuit de o masă caldă de luni până vineri.

- se acordă sprijin educațional în efectuarea temelor.

- se asigură asistență socială și consiliere psihologică.

- sunt desfășurate și activități educativ-recreative (jocuri, dansuri, ateliere de creație plastică etc.).

Centrul de Servicii de Asistență Socială pentru Persoane Vârstnice

- funcționează din anul 2013, fiind realizat printr-un proiect cu finanțare europeană.

- sunt înscrise 170 de persoane vârstnice.

- servesc masa 60 de persoane dintre care 40 la centru și 20 la domiciliu.

- se asigură asistență socială, psihologică și medicală.

- se desfășoară activități recreative și de socializare (jocuri-remmy, table, navigare pe calculator).

Centrul de Zi „ABC”

- inaugurat în anul 2013

Proiectul a fost finanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Regio – Programul Operațional Regional 2007-2013, Axa prioritară 3 - Îmbunătățirea infrastructurii sociale, Domeniul Major de Intervenție 3.2 – Reabilitarea/modernizarea/ dezvoltarea și

echiparea infrastructurii serviciilor sociale, Autoritate de Management pentru Programul Operațional Regional: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Organism Intermediar: Agenția pentru Dezvoltare Regională Vest.

Foaia de Lipova

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Muzeul Orașului- locul ÎN CARE ISTORIA SE PĂSTREAZĂ

Adriana POPA

Jurnalul regional „Banatul” găzduiește începând cu luna martie, „Foaia de Lipova”. Un început este cel mai potrivit pentru a deschide poarta către trecutul acestei localități plină de istorie. Această trecere nu se poate realiza, decât prin cea mai reprezentativă clădire din oraș, muzeul.

Muzeul Orașului Lipova este adăpostit de casa care a aparținut omului politic Sever Bocu, în perioada 1922-1953.

Cinci săli ale expoziției permanente păstrează încă amenajările interioare fastuo-

se comandate de Bocu: parchetul cu intarsii, sobele din faianță vieneză, policandrele și oglinzile din cristal, piese de mobilier. În expunere se află colecția de artă donată muzeului de familia Eleonora Costescu și Vasile Varga, în 1980: pictura românească modernă (Ion Andreescu, Nicolae Tonitza), pictura din școlile flamandă, italiană, engleză, franceză, maghiară precum și piese de artă decorativă (argintărie, porțelan, sticlărie).

Program de vizitare:

Marți - Duminică: 9.00-17.00;

Luni: închis

Cros la Lipova

Elena SURULESCU

Competiție care se dorește a deveni de tradiție a avut loc în al doilea oraș al județului nostru: Crosul Lipova. Prima ediție s-a desfășurat pe două categorii de vârstă și pe două distanțe: copii 500 m și seniori 7 km, pe un traseu pitoresc până la Lipova Băi și retur.

La start s-au aliniat peste 50 iubitori de sport din județele Arad și Timiș, precum și oaspeți din străinătate. Câștigătorii sunt următorii:

Copii 500 m: 1. David Pop; 2. Loredana Olariu; 3. Iulia Pop (toți din Lipova).

Fete 7 km: 1. Ioana Reghiș (Arad); 2. Noella Rodriguez; 3. Suzana Duran (ambele Spania).

Băieți 7 km: Lorenz Kaiser (Germania); 2. Alexandru Scrob (Zăbrani); 3. Ștefan Buda (Lipova).

Premii speciale: Cel mai tânăr participant - Isabela Mladin (5 ani); Cel mai vârstnic participant - Cristian Nemeș (48 ani).

„Evenimentul se înscrie în paleta largă de acțiuni organizate de Asociația Educatio împreună cu diverși parteneri, în cadrul proiectului «Onyx», finanțat de Comisia Europeană - Serviciul European de Voluntariat, prin programul «Tineri în acțiune». Ne bucurăm, că am avut o participare numeroasă și mulțumim Primăriei Lipova, Asociației AMC Betleem și Clubului Copiilor din oraș pentru implicare”, aflăm de la președintele Asociației „Educatio” Arad, Cătălin Draia.

Delia IACOBESCU

Lipova este o stațiune de tradiție la noi în țară, apele minerale au fost descoperite de păstori în anul 1918, iar în anul 1919 locul a fost împădurit, construindu-se clădirile din piatră (clădiri de locuit și restaurant, teren de popice, poligon de tir, s-a amenajat parcul, s-a construit drumul de acces. Conform ultimelor clasificări, din anul 2006, Lipova a fost declarată stațiune balneo-climaterică de interes local.

Lipova este recunoscută prin efectele terapeutice ale izvoarelor minerale (adevărat, izvor de sănătate), folosite pentru tratamente în cura externă și internă, agrement și pentru îmbuteliere. Apa minerală de Lipova este feruginoasă, bicarbonată, calcică, magneziană și este recomandată în cazul bolilor cardiovasculare (în perioada 1945-1970 și în anii '70, când cunoaște un apogeu, Lipova a fost cel mai important centru pentru cardiologie din țară), hepatobiliare, căi urinare, tulburări endocrine, și afecțiuni ale aparatului circulator și locomotor.

Ca o recunoaștere a calităților curative a acestor ape, în anul 1928, borvizul de Lipova a primit medalia de aur la Expoziția balneo-climaterică de la București, fiindu-i acordat titlul de „Furnizor al Casei Regale”. De asemenea, apa minerală de Lipova a obținut numeroase distincții și premii interne și internaționale, bucurându-se de o largă recunoaștere.

CULTURA ÎN REABILITARE

Carmen DUMITRESCU

Casa de Cultură Lipova este una dintre lucrările cele mai importante din oraș care se află în deplină desfășurare. Se lucrează atât la interior, cât și la exterior, în aceste zile fiind reabilitat

acoperișul.

Proiectul de reabilitare va costa nu mai puțin de 2,4 milioane de lei, din care 90% vor fi asigurați de către Ministerul Dezvoltării prin Compania Națională de Investiții.

CU UN DECENIU ÎNAINTEA TIMIȘOAREI

Ana-Maria POPA

Întâi de toate, o descoperire – și una care spulberă un mit al istoriografiei moderne, cum că la Timișoara ar fi apărut primul sistem de transport urban construit pe actualul teritoriu al statului român. În realitate, potrivit unei lucrări monografice lansate recent, cu aproape un deceniu înainte de momentul circulației primului tramvai cu cai pe străzile Timișoarei, în Lipova, o mică localitate de pe malul stâng al Mureșului, acest mijloc de locomotie era deja o prezență cotidiană.

Astfel, potrivit informațiilor cuprinse în lucrarea Stațiile C.F.R. Radna-Lipova (autor: Radu Bellu), la începutul anului 1860, în actualul oraș Lipova a fost înființată o mică linie de tramvai, al cărei traseu lung de aproximativ 4 kilometri asigura legătura între „Bazarul Turcesc” din centrul localității și băile care începuseră să devină o căutată destinație turistică balneară.

Foaia Episcopiei Caransebeșului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

150 ANI DE LA ÎNTEMEIEREA EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A CARANSEBEȘULUI

Primul Episcop, Ioan Popasu

Episcopia Caransebeșului este purtătoarea unei frumoase tradiții bisericești, ce își are începuturile în secolul al XI-II-lea. Devenirea și dezvoltarea în timp a Episcopiei Caransebeșului nu se pot reconstitui din pricina condițiilor istorice ce au adus în Banat diverse stăpâniri străine. Știm, însă, cu siguranță,

că la începutul secolului al XVIII-lea, episcopul Spiridon Știbița a ales ca oraș de reședință Caransebeșul. Nu peste mult timp, în anul 1775, episcopul Vichentie Popovici a mutat reședința episcopală în orașul Vârșeț.

Episcopia s-a reînființat la Caransebeș prin diploma imperială eliberată în 6 iulie 1865 de împăratul Francisc Iosif I și a reprezentat pentru români ieșirea de sub jurisdicția ierarhiei sârbe. Motivul pentru care mitropolitul Andrei Șaguna, în urma sinodului de la Carloviț (1864-1865), a dorit reactivarea centrului eparhial la Caransebeș, a fost tocmai vechimea scaunului episcopal.

Primul episcop român al Caransebeșului a fost **Ioan Popasu**, protopop al Brașovului și apropiat colaborator al lui Șaguna. A fost hirotonit în 15 august 1865 și a păstorit până la moarte, în 1889. Perioada episcopului Popasu, deși marcată de greutatea inerentă începutului, a fost foarte bogată în înfăptuiri pe plan bisericesc, școlar și cultural. Datorită zelului misionar al episcopului, s-au creat și au activat instituții, care au reprezentat pentru români un puternic avânt social-politic și cultural-național.

Episcopul academician **Nicolae Popea**, următorul ierarh al Caransebeșului, a păstorit în condiții politice grele, între anii 1889-1908. În primii ani ai episcopatului său s-a desfășurat acțiunea memorandistă (1892-1894), iar Biserica, atât de implicată în problemele credincioșilor ei, s-a arătat ca o susținătoare a tuturor acestor acțiuni de emancipare națională.

După Nicolae Popea, tronul episcopal al Caransebeșului a fost ocupat de **Miron Cristea** (1910-1919), patriarhul de mai târziu al României. Păstorirea sa a fost marcată de idealuri naționale mărețe, cel mai important rezultat fiind unirea tuturor românilor. De numele lui Miron Cristea se leagă nu doar realizarea Marii Uniri, ci și ideea construirii unei noi catedrale în Caransebeș.

Episcopul **Iosif Badescu** a continuat activitatea bisericească la Caransebeș (1920-1933). Prin grija acestuia au fost înălțate zidurile re-

ședinței eparhiale și s-a construit capela interioară (1931). A înființat un muzeu eparhial, un atelier de lumânări pentru nevoile eparhiei și a modernizat tipografia diecezană, care fusese înființată de Ioan Popasu.

Următorul episcop al Caransebeșului a fost **Vasile Lăzărescu** (1934-1940). Fiind profesor de teologie, episcopul Vasile s-a preocupat de progresul Academiei Teologice din Caransebeș. A fost un episcop cărturar, dar și un organizator desăvârșit. Sub atenta sa supraveghere s-a reorganizat viața monahală din eparhie și s-au construit numeroase așezăminte bisericești. Din tronul Caransebeșului a plecat în scaunul de episcop al Timișoarei, iar în anul 1947 a devenit arhiepiscop și mitropolit al Banatului.

Episcopul **Veniamin Nistor** a păstorit Caransebeșul între anii 1941-1949. A fost ierarhul care a organizat în Episcopia Caransebeșului Conferințele preoțești, Cercurile pastorale și Conferin-

Diploma imperială de înființare a Episcopiei Caransebeșului

țele cu protopopii. În timpul său eparhia a prosperat și în domeniul asistenței sociale. În anul 1944, episcopul Veniamin Nistor a inițiat și patronat revista „Altarul Banatului”.

În urma transformărilor politice din țara noastră, survenite începând cu anul 1948, rolul și importanța istorică a ortodoxiei românești a fost diminuată considerabil de regimul comunist. Istorică episcopie a Caransebeșului, acuzată fiind și de colaborarea și susținerea rezistenței anticomuniste din Munții Banatului, a fost desființată prin contopirea ei, la 5 februarie 1949, cu Arhiepiscopia Timișoarei, în cadrul Mitropoliei Banatului. Episcopul Veniamin Nistor a fost obligat să se retragă, ca pensionar, la Alba Iulia, unde a îndeplinit funcția de stareț al mănăstirii „Sfânta Treime”.

Din anul 1949, când vechea instituție bisericească episcopală de la Caransebeș a fost desființată de autoritățile comuniste și până în anul 1994, vreme de 45 de ani, oblăduirea spirituală a credincioșilor din Banatul Montan a revenit Arhiepiscopiei Timișoarei, devenită Arhiepiscopia Timișoarei și Caransebeșului.

Conștientizându-se nedreptatea istorică înfăptuită în anul 1949 prin desființarea Episcopiei

Actualul Episcop, Preasfințitul Lucian

Caransebeșului, prin hotărârea nr. 8487 din 18 ianuarie 1994, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat „re-activarea Episcopiei Caransebeșului cu reședința în orașul Caransebeș, ca sufragana a Mitropoliei Banatului”.

Episcop al Caransebeșului a fost ales **Emilian Birdaș**, fost episcop al Alba Iuliei. Acesta a fost întronizat la 14 august 1994 și a păstorit până în 5 aprilie 1996, când a trecut la cele veșnice. Sub păstorirea episcopului Emilian Birdaș s-a realizat proiectul noii catedrale episcopale din Caransebeș și s-au început lucrările de degajare a pământului din locul unde urma să fie așezată. În anul 1995 s-au reactivat *Calendarul Românului* și *Foaia Diecezană*, vechile publicații eparhiale ale Caransebeșului. Tot în acest an, s-a înființat un nou protopopiat cu sediul la Băile Herculane.

În scaunul de ierarh al Banatului Montan a urmat episcopul **Laurențiu Streza**. A păstorit Caransebeșul între 11 august 1996 și 13 noiembrie 2005, la această dată devenind arhiepiscop și mitropolit al Ardealului. În calitatea de episcop al Caransebeșului, Înaltpreasfinția Sa Laurențiu a continuat opera de rectificare a istoricului scaun vlădicesc. A demarat lucrările de construcție la noua catedrală episcopală, s-a preocupat îndeaproape de disciplina clerului, a dinamizat viața monahală prin înființarea de noi așezăminte și a organizat întreaga eparhie.

Din 26 februarie 2006 și până în prezent, episcop al Caransebeșului este Preasfințitul Părinte **Lucian Mic**. Cea mai importantă înfăptuire a Preasfințitului Lucian este finalizarea și sfințirea noii catedrale a Caransebeșului. Evenimentul a avut loc în 12 septembrie 2010, s-a bucurat de participarea și binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, iar prin însemnătatea liturgică și istorică a momentului a devenit cea mai importantă realizare petrecută în Episcopia Caransebeșului după întemeierea ei, în anul 1865.

Preasfințitul Părinte Lucian a desfășurat și o activitate cuprinzătoare sub aspect cultural, misionar-pastoral și social-filantropic. La împlinirea celor 150 de ani de existență nădăjduim că, în curgerea vremii, misiunea Episcopiei Caransebeșului a adus folos duhovnicesc credincioșilor bănățeni, spre slava lui Dumnezeu și a Bisericii Sale.

Preasfințitul Părinte Lucian a desfășurat și o activitate cuprinzătoare sub aspect cultural, misionar-pastoral și social-filantropic.

La împlinirea celor 150 de ani de existență nădăjduim că, în curgerea vremii, misiunea Episcopiei Caransebeșului a adus folos duhovnicesc credincioșilor bănățeni, spre slava lui Dumnezeu și a Bisericii Sale.

OAMENI DIN ȚARA BANATULUI

În acest număr al revistei se găsește creionată continuarea interviului cu edilul orașului de pe Bega. Veți regăsi în conversația noastră dorința de a vă aduce în față un dialog sincer și un interlocutor exemplar.

Cine v-a îndemnat către facultatea pe care ați absolvit-o?

Povestea e lungă. Primul meu vis de devenire profesională a fost să mă fac tractorist. Da, chiar așa! Când eram mic, de vârsta preșcolară, mă fascinau tractoarele, de altfel, pe-atunci, la sat, nici nu prea era altceva ca să te fascineze: n-avea nimeni mașină, nu erau televizoare, noi, în casa, n-aveam, înă, nici măcar aparat de radio, de fapt n-aveam niciun aparat electric, până și fierul de călcat era cu jaratec! Îmi amintesc cum de fiecare dată când auzeam zgomot de tractor, săream ca ars de la masă, din pat, lăsam orice baltă și fie ieșeam afară, fie mă cocoțam la geam să văd obiectul minune. Nu aveam dorința mai arzătoare decât să ajung să conduc și eu așa ceva. După câțiva ani, răstimp în care ajunsesem să merg cu tractorul și chiar să pun mâna pe volan, am aflat că tractoarele sunt făcute de inginerii mecanici și atunci mi-am dorit să devin inginer mecanic. La trecerea din clasa a patra în clasa a cincea, am fost în fața primului macaz din viață. Încă de la grădiniță, am arătat un anumit talent muzical, motiv pentru care am și fost pus să dirijez corul grădiniței. În paranteză fie spus, era o moștenire de la tata, el fiind dirijorul corului biseiciei și, din umbră, pentru că pe scenă n-avea voie să apară fiind fost deținut politic, dirijorul corului căminului cultural (ca fapt divers: tata este cel care a relansat cu corul din Bocsig cântecul „Nu uita că ești român”, făcut celebru apoi de Adrian Păunescu cu Cenuclul Flacăra). Ei bine, acel talent, în combinație cu simțul ingineresc manifest de pe atunci, m-a făcut să construiesc tot felul de instrumente muzicale, pe care le și acordam și chiar cântam la ele. Impresionat, tata s-a gândit ce-ar fi să mă dea din clasa a cincea la Liceul de Muzică din Timișoara. Gândit și făcut, că... așa e-n gena noastră. A luat trenul cu noaptea-n cap și a plecat la Timișoara, ducând cu el și instrumentele mele. După ore de așteptare a directorului, timp în care apucase să discute cu un director adjuncat care, impresionat de instrumentele mele, i-a spus că neapărat să mă dea la ei, tata, probabil și pe fond de oboseală, sculat cu noaptea-n cap fiind, cum spuneam, a ajuns la concluzia că poate nu e bine pentru mine să mă specializez pe muzică atât de devreme și... a plecat, fără a-l întâlni pe director. Ce pot să spun?! Așa a fost să fie... așa a fost să fie pus un prim macaz al vieții mele! Și n-are rost să ne-ntrebăm acum «ce-ar fi fost dacă...?». Mai bine să continuăm povestea. Rămas la învățământul general, a venit rândul studiului unor discipline noi, precum fizica și chimia, care, alături de dragostea deja veche, matematica, mi-au plăcut la nebunie. Eram de-a dreptul fascinat de chimie. Și, bineînțeles, am abandonat visul de a deveni inginer mecanic, înlocuindu-l cu acela de a deveni inginer chimist. Prin clasa a opta, începusem să aud pe la radio și tv, respectiv să citesc prin «Știința și Tehnică» și pe unde mai apucam tot mai multe despre calculatoare și astfel a apărut o nouă fascinație. Cei care au imediat: în clasa a noua, am abandonat visul de a deveni inginer chimist, înlocuindu-l cu acela de a deveni inginer calculatorist. Am ajuns în clasa a unsprezecea și am început să citesc literatură și filozofie existențialistă și lucrări care îmbinau fizica modernă și filozofia. Alta fascinație! Și, inevitabil, gândul: ce-ar fi să merg la filozofie? I-am și mărturisit acest gând profesorului meu de matematică și fizică, Aurel Sasu, un dascăl și un om de excepție, și m-am ales cu o replică abruptă, neobișnuit de virulentă, pentru el cel puțin: «Te-ai tâmpit? Cu rezultatele tale la matematică și fizică vrei să mergi la Filozofie?! Te duci ori la Politehnică la Calculatoare, cum spuneai până acum că vrei să faci, ori la Matematică, ori la Fizică!» Am încercat să-i explic noua opțiune, dar nu m-a lăsat. Vehemența lui m-a pus pe gânduri, am mai reflectat și eu asupra lucrurilor și... am rămas la opțiunea Calculatoare. Era greu, pe atunci, să ajungi la «Calculatoare», de altfel, nici acum nu e chiar ușor, dar... nu suferă comparație. În istoria liceului, un singur elev reușise asta. M-am pregătit, singur, fără meditator, ceea ce nu prea era în ton cu vremurile, mai ales când era vorba de o asemenea miza și am reușit.

Restul... apare în C.V. Asta-i povestea «orientării mele în cariera»!

Am întâlnit scriitori care mi-au mărturisit convingerea că cea mai profundă filozofie trebuie căutată în romane. Dumneavoastră ați vrut să studiați filozofia, dar totuși ați ajuns la matematică. Poate fi întâlnită filozofia pe drumul de la care?

Fără îndoială, în unele romane este extrem de multă filozofie. Este suficient să pomenim de romanele lui Dostoievski, Sartre, Camus, ca să mă opresc la trei dintre scriitorii mei preferați. Dar filozofie este și în fizică și în matematică și chiar în calculatoare, dacă suntem în stare să o identificăm, cu mintea și cu simțirea.

Intrarea în viața politică a dus la destrămarea unor prietenii?

Nu cred că s-a întâmplat asta legat de prietenii anterioare, dar este adevărat că unele relații apărute după intrarea în politică și pe care le credeam „prietenii”, s-au destrămat lamentabil.

Cum se vede azi, drumul de la rector la primar?

Funcția de Primar este o funcție foarte grea, cea mai grea pe care eu am avut-o până acum și dacă nu cea mai grea la modul absolut, în mod sigur una dintre cele mai grele. În egală măsură, este și o funcție frumoasă, o funcție în care poți

face multe, poți face viața unui număr mare de oameni mai bună, poți lăsa urme profunde asupra orașului tău, urme care să

NICOLAE ROBU

rămână pe termen lung, care să-ți aducă aprecierea publică, a contemporaneității și, poate, în mai mare măsură -chiar dacă asta nu-ți servește la absolut nimic-, a posterității. Drumul de la Rector la Primar a fost unul...-cum să-l calific-, unul pe care greu m-am decis să o apuc, pentru că funcția de Primar nu era de niciun fel în proiectele mele. Ce-mi doream eu după 4 mandate de Prorector și 2 de Rector, ultimul însoțit de un mandat de Senator, secretar al Comisiei de Învățământ, Știință, Tineret și Sport a Camerei Superioare a Parlamentului României, după o carieră universitară de zeci de ani, pe parcursul căreia am devenit membru de onoare al Academiei Oamenilor de Știință din România, membru de onoare al Academiei Americano-Române de Științe și Arte, doctor honoris causa în România și Franța era să devin Ministru al Educației. Consideram că am acumulat suficientă competență pentru a face pentru educația și cercetarea din România ceea ce trebuie făcut, în ton cu nevoile societății românești și cu trendurile mondiale, în egală măsură. Candidatura la funcția de Primar am acceptat-o greu, după doi ani de insistență asupra mea, atât din partea conducerii PNL, cât și din partea colegilor de partid din Timișoara, a mass-mediei locale și a străzii. Am acceptat-o după o vizită în SUA, unde argumentele aduse de interlocutori importanți m-au convins că funcția de Primar al unui oraș mare ca Timișoara este mult mai interesantă și mai tare decât cea de Ministru al Educației. Și nu regret, dimpotrivă, sunt foarte mulțumit de alegerea făcută.

Parvenitismul, indiferența față de oameni, lașitatea, abuzul de putere, ipocrizia, hoția, sunt tare ce atentează cotidian asupra unei zone largi a vieții sociale. Întrezăriți, ca om politic, o ameliorare, după succesul diasporei asupra mișelității?

Clasa politică românească nu este nici mai rea, nici mai bună decât societatea românească per ansamblu, pentru ca ea, clasa politică, nu este altceva decât emanația societății per ansamblu. Când cinstea, corectitudinea, respectul de lege, hărnicia, prevalența interesului public vor fi valori caracteristice societății sau cel puțin respectate în societate, atunci și oamenii politici promovați de aceasta vor fi dintre cei aderenți la aceste valori. Din

păcate, cred că mai avem de așteptat. Pentru că, cu câte o floare ici-colo, nu se va face primăvară.

De la ce realitate împlinită încolo ați pornit la treabă, în funcția de primar al capitalei noastre bănățene?

Timișoara este un oraș frumos, un oraș cu o istorie bogată și cu un potențial extraordinar. Am preluat funcția de Primar cu o Timișoara cu o situație economico-socială bună, chiar foarte bună, grație sectorului privat, format din numeroase firme mari, dar și mijlocii și mici de succes, însă încremenită în vechile ei tipare de zeci de ani, de când nimic semnificativ nu s-a mai făcut. Ceea ce m-a întristat la început a fost că nu mai orașul era încremenit, ci erau încremenite și mințile, mentalitățile foarte multor timișoreni, care ajunseseră să se simtă bine în acele tipare, nefiind deloc deranjați de situația în care s-a ajuns, ci de faptul că «Robu sparge peste tot cu șantierele sale». Eram frecvent oprit pe stradă și întrebat: «Dv. de ce spargeți tot orașul, d-le Primar?» Când oamenii au văzut, însă, că eu nu numai că sparg, dar și finalizez lucrările foarte rapid, într-un ritm la care ei nici n-au visat, lucrurile s-au schimbat, aceeași oameni care erau foarte nemulțumiți de mine au ajuns să-mi mulțumească pentru toată dedicarea și toate eforturile pe care le vedeau și să mă aprecieze pentru schimbările în bine evidente petrecute sub ochii lor.

Căru primar al Timișoarei, ar trebui să i se păstreze tabloul la intrarea în acest edificiu?

În mod cert, mai multora. Timișoara a avut în lungul existenței sale numeroși cârmuitori excepționali, care și-au lăsat profund amprenta asupra orașului.

Sunteți un om orgolios, domnule primar?

Da, sunt un om orgolios, dar orgolios atâta cât cere demnitatea, nu fudulia!

Ați scris, vreodată, o poezie? Și dacă da, ce a stărnit visul liric?

Da, am scris. Am scris versuri pentru unele din compozițiile mele muzicale. Nu sunt încă publice, dar... vor fi, atunci când voi avea timp să-mi finalizez și proiectul muzical, pentru că nu fac un secret din faptul că am și așa ceva. Versurile sunt reflexive, spre ilustrare, dau două titluri: «Înstrăinare» și «M-am regăsit».

Sunteți dascăl universitar, ce carte ați sugera studenților să păstreze pe noptieră, după ce au citit-o?

Poate „Mitul lui Sisif”, de Albert Camus. Sau poate „Eclesiastul”, parte din Vechiul Testament. Sau, și una, și alta! Cu o condiție: să le înțeleagă în toată profunzimea lor, într-un registru pozitiv, senin, de împăcare cu condiția inerentă-ne și nu în unul pesimist, nihilist, cum i-am auzit pe unii că le-au înțeles.

Care este proiectul, prin care veți așeza numele dumneavoastră, definitiv, în istoria Țării Banatului?

Nu-mi permit să fac eu așa ceva. Dar recunosc că mi-ar plăcea, mi s-ar părea drept, după multa viață din mine daruită fără rezerve, aproape „kamikaze”, orașului, să am parte de apreciere. Cred că subpasajul Michelangelo, centrul istoric pietonal, inelul 1 cu subpasajul Victoriei și podul Jiul, pe care vreau să le finalizez până la alegerile din 2016 sunt proiecte suficient de importante să-i facă pe oameni să nu mă uite, să nu mă uite imediat, că de uitat oricum mă vor uita, că... așa e legea firii. Lor le-aș adaugă Biblioteca Politehnicii, deja făcută din postura de Rector și Sala Polivalentă «Politehnică», începută ca Rector și pe care o voi finaliza ca Primar, în 2015, Primăria asumându-și continuarea ei.

Pe scena Teatrului de Stat din Arad, v-ați exprimat dorința, ca Senatul Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric să accepte invitația dumneavoastră, ca Timișoara să găzduiască în acest an, Gala Uniunii. Vă mai păstrați poftirea?

Desigur, sunt om de cuvânt, întotdeauna îmi respect promisiunile! Vă aștept cu drag!

Incheiem?

Oh, da, cred că e cazul. Și-așa nu știu cine va avea răbdarea să citească un interviu atât de lung.

Silvia FECHETE